Κείμενο στα αγγλικά	Κείμενο στα ελληνικά
Testimony of Rudolf Hoess, Commandant of Auschwitz **[Testimony on Monday, April 15, 1946]** **Morning Session** http://law2.umkc.edu/faculty/projects/ftrials/nuremberg/hoesstest.html DR. KAUFFMANN: With the agreement of the Tribunal, I now call the witness Hoess. [The witness Hoess took the stand.] THE PRESIDENT: Stand up. Will you state your name? RUDOLF FRANZ FERDINAND HOESS (Witness): Rudolf Franz Ferdinand Hoess.	**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ** http://www.worldlingo.com/products_services/worldlingo_translator.html https://www.deepl.com/en/translator https://www.onlinedoctranslator.com/translationprocess **Μαρτυρία του Ρούντολφ Ες, διοικητή του Άουσβιτς** [Μαρτυρία για τη Δευτέρα, 15 Απριλίου 1946] πρωινή Συνεδρία http://law2.umkc.edu/faculty/projects/ftrials/nuremberg/hoesstest.html Δρ. KAUFFMANN: Με τη συμφωνία του δικαστηρίου, καλώ τώρα το μάρτυρα Hoess. [Ο μάρτυρας Hoess υιοθέτησε τη στάση.] ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σταθείτε όρθιος. Θα δηλώσετε το όνομά σας; RUDOLF FRANZ FERDINAND HOESS (μάρτυρας): Rudolf Franz Ferdinand Hoess.

THE PRESIDENT: Will you repeat this oath after me: "I swear by God, the Almighty and Omniscient, that I will speak the pure truth, and will withhold and add nothing.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα επαναλάβετε αυτόν τον όρκο μετά από μένα : «Ορκίζομαι από το Θεό, ο πανίσχυρος και πάνσοφος, ότι θα μιλήσω την καθαρή αλήθεια, και δεν θα παρακρατήσω και θα προσθέσω τίποτα.
[The witness repeated the oath in German.]	[Ο μάρτυρας επανέλαβε τον όρκο στα γερμανικά.]
THE PRESIDENT: Will you sit down?	ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα καθίσετε;
DR. KAUFFMANN: Witness, your statements will have far-reaching significance. You are perhaps the only one who can throw some light upon certain hidden aspects, and who can tell which people gave the orders for the destruction of European Jewry, and can further state how this order was carried out and to what degree the execution was kept a secret.	Δρ. KAUFFMANN: Μάρτυρα, οι δηλώσεις σας θα έχουν εκτεταμένη σημασία. Είστε ίσως ο μοναδικός που μπορεί να ρίξει κάποιο φως επάνω σε ορισμένες κρυμμένες πτυχές, και που μπορεί να πει ποιοι άνθρωποι έδωσαν τις διαταγές για την καταστροφή ευρωπαϊκού Ιουδαϊσμού, και μπορεί περαιτέρω να ξεκαθαρίσει πώς αυτή η διαταγή πραγματοποιήθηκε και σε ποιο βαθμό η εκτέλεση κρατήθηκε μυστική.
THE PRESIDENT: Dr. Kauffmann, will you kindly put questions to the witness.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Dr. Kauffmann, εσείς θα θέσετε ευγενικά τα ερωτήματα στο μάρτυρα.
DR. KAUFFMANN: Yes.	Δρ. KAUFFMANN: Ναι.
[Turning to the witness.] From 1940 to 1943, you were the Commander of the camp at Auschwitz. Is that true?	[Στρεφόμενος προς το μάρτυρα.] Από το 1940 ως το 1943, ήσασταν ο διοικητής του στρατοπέδου Άουσβιτς. Είναι αλήθεια;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR. KAUFFMANN: And during that time, hundreds of thousands of human beings were sent to their death there. Is that correct?	Δρ. KAUFFMANN: Και κατά τη διάρκεια εκείνου του χρόνου, εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων εστάλησαν στο θάνατό τους εκεί. Σωστά;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR. KAUTFFMANN: Is it true that you, yourself, have made no exact notes regarding the figures of the number of those victims because you were forbidden to make them?	Δρ. KAUTFFMANN: Είναι αλήθεια ότι εσείς, ο ίδιος, δεν έχετε κάνει καμία ακριβή σημείωση για τους αριθμούς εκείνων των θυμάτων επειδή σας είχαν απαγορεύσει να το κάνετε;
HOESS: Yes, that is correct.	HOESS: Ναι, σωστά.

DR. KAUFFMANN: Is it furthermore correct that exclusively one man by the name of Eichmann had notes about this, the man who had the task of organizing and assembling these people?	Δρ. KAUFFMANN: Είναι επίσης σωστό ότι αποκλειστικά ένα άτομο με το όνομα Eichmann (Άιχμαν) είχε σημειώσεις για αυτό, ο άνθρωπος που είχε την αποστολή να οργανώσει και να συγκεντρώσει αυτούς τους ανθρώπους;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR. KAUFFMANN: Is it furthermore true that Eichmann stated to you that in Auschwitz a total sum of more than 2 million Jews had been destroyed?	Δρ. KAUFFMANN: Είναι επίσης αληθές ότι ο Eichmann (Άιχμαν) δήλωσε σε σας ότι στο Άουσβιτς (Auschwitz) ένας συνολικός αριθμός μεγαλύτερος από 2 εκατομμύρια Εβραίους καταστράφηκε;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR. KAUFFMANN: Men, women, and children?	Δρ. KAUFFMANN: Άνδρες, γυναίκες, και παιδιά;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR. KAUFFMANN: You were a participant in the World War?	Δρ. KAUFFMANN: Συμμετείχατε στον Παγκόσμιο Πόλεμο;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR. KAUFFMANN: And then in 1922, you entered the Party?	Δρ. KAUFFMANN: Και έπειτα το 1922, ενταχθήκατε στο Κόμμα;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR. KAUFFMANN: Were you a member of the SS?	Δρ. KAUFFMANN: Ήσαστε μέλος των SS;
HOESS: Since 1934.	HOESS: Από το 1934.
DR. KAUFFMANN: Is it true that you, in the year 1924, were sentenced to a lengthy term of hard labor because you participated in a so-called political murder?	Ο Δρ. KAUFFMANN: Είναι αλήθεια ότι, το έτος 1924, καταδικαστήκατε σε μακρά περίοδο σκληρής εργασίας επειδή συμμετείχατε σε μια λεγόμενη πολιτική δολοφονία;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR. KAUFFMANN: And then at the end of 1934, you went to the concentration camp of Dachau?	Δρ. KAUFFMANN: Και έπειτα στο τέλος του 1934, πήγατε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Dachau (Νταχάου) ;

HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR. KAUFFMANN: What task did you receive?	Δρ. KAUFFMANN: Ποιο καθήκον αναλάβατε;
HOESS: At first, I was the leader of a block of prisoners and then I became clerk and finally, the administrator of the property of prisoners.	HOESS: Στην αρχή, ήμουν ηγέτης ενός μπλοκ φυλακισμένων και στη συνέχεια έγινα υπάλληλος και, τέλος, ο διαχειριστής της περιουσίας των κρατουμένων.
DR. KAUFFMANN: And how long did you stay there?	Δρ. KAUFFMANN: Και πόσο καιρό μείνατε εκεί;
HOESS: Until 1938.	HOESS: Έως το 1938.
DR. KAUFFMANN: What job did you have from 1938 on and where were you then?	Δρ. KAUFFMANN: Ποια εργασία είχατε από το 1938 και μετά και πού ήσαστε εσείς έπειτα;
HOESS: In 1938 I went to the concentration camp at Sachsenhausen where, to begin with, I was adjutant to the commander and later on I became the head of the protective custody camp.	HOESS: Το 1938 πήγα στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Sachsenhausen (Ζάξενχαουζεν) όπου, για να αρχίσω με, ήμουν υπασπιστής στο διοικητή και αργότερα έγινα επικεφαλής του προστατευτικού στρατοπέδου κράτησης.
DR. KAUFFMANN: When were you commander at Auschwitz?	Ο Δρ. KAUFFMANN: Πότε ήσαστε διοικητής στο Άουσβιτς (Auschwitz);
HOESS: I was commander at Auschwitz from May 1940 until December 1943.	HOESS: Ήμουν διοικητής στο Άουσβιτς από το Μάιο του 1940 έως το Δεκέμβριο του 1943.
DR. KAUFFMANN: What was the highest number of human beings, prisoners, ever held at one time at Auschwitz?	DR. KAUFFMANN: Ποιος ήταν ο μεγαλύτερος αριθμός ανθρώπων, κρατουμένων, που κρατήθηκαν ποτέ ταυτόχρονα στο Άουσβιτς;
HOESS: The highest number of internees held at one time at Auschwitz, was about 140,000 men and women.	HOESS: Ο μεγαλύτερος αριθμός κρατουμένων στο Άουσβιτς ήταν περίπου 140.000 άνδρες και γυναίκες.
DR. KAUFFMANN: Is it true that in 1941 you were ordered to Berlin to see Himmler? Please state briefly what was discussed.	DR. KAUFFMANN: Είναι αλήθεια ότι το 1941 σας διέταξαν να πάτε στο Βερολίνο για να δείτε τον Χίμλερ; Παρακαλώ αναφέρετε εν συντομία τι συζητήθηκε.
HOESS: Yes. In the summer of 1941 I was summoned to Berlin to Reichsfáhrer SS Himmler to receive personal orders. He told me something to the effect--I do not remember the exact	

words--that the Fáffrer had given the order for a final solution of the Jewish question. We, the SS, must carry out that order. If it is not carried out now then the Jews will later on destroy the German people. He had chosen Auschwitz on account of its easy access by rail and also because the extensive site offered space for measures ensuring isolation.

DR. KAUFFMANN: During that conference did Himmler tell you that this planned action had to be treated as a secret Reich matter?

HOESS: Yes. He stressed that point. He told me that I was not even allowed to say anything about it to my immediate superior Gruppenfáhrer Glácks. This conference concerned the two of us only and I was to observe the strictest secrecy.

DR. KAUFFMANN: What was the position held by Glácks whom you have just mentioned?
HOESS: Gruppenfáhrer Glácks was, so to speak, the inspector of concentration camps at that time and he was immediately subordinate to the Reichsfáhrer.

DR. KAUFFMANN: Does the expression "secret Reich matter" mean that no one was permitted to make even the slightest allusion to outsiders without endangering his own life?

HOESS: Yes, "secret Reich matter" means that no one was allowed to speak about these matters with any person and that everyone promised upon his life to keep the utmost secrecy.

DR. KAUFFMANN: Did you happen to break that promise?

HOESS: Ναι. Το καλοκαίρι του 1941 κλήθηκα στο Βερολίνο στον Reichsfáhrer SS Himmler για να λάβω προσωπικές εντολές. Μου είπε κάτι τέτοιο -δεν θυμάμαι τα ακριβή λόγια- ότι ο Φύρερ είχε δώσει εντολή για την τελική λύση του εβραϊκού ζητήματος. Εμείς, τα SS, πρέπει να εκτελέσουμε αυτή τη διαταγή. Αν δεν εκτελεστεί τώρα, τότε οι Εβραίοι θα καταστρέψουν αργότερα το γερμανικό λαό. Είχε επιλέξει το Άουσβιτς λόγω της εύκολης σιδηροδρομικής του πρόσβασης και επίσης επειδή ο εκτεταμένος χώρος προσέφερε χώρο για μέτρα που εξασφάλιζαν την απομόνωση.

DR. KAUFFMANN: Κατά τη διάρκεια αυτής της σύσκεψης, σας είπε ο Χίμλερ ότι αυτή η σχεδιαζόμενη δράση έπρεπε να αντιμετωπιστεί ως μυστική υπόθεση του Ράιχ;

HOESS: Ναι. Τόνισε αυτό το σημείο. Μου είπε ότι δεν επιτρεπόταν να πω τίποτα γι' αυτό ούτε καν στον άμεσο προϊστάμενό μου Gruppenfáhrer Glácks. Αυτή η σύσκεψη αφορούσε μόνο εμάς τους δύο και έπρεπε να τηρήσω την αυστηρότερη μυστικότητα.

DR. KAUFFMANN: Ποια ήταν η θέση που κατείχε ο Glácks που μόλις αναφέρατε;

HOESS: Ο Gruppenfáhrer Glácks ήταν, τρόπον τινά, ο επιθεωρητής των στρατοπέδων συγκέντρωσης εκείνη την εποχή και υπαγόταν αμέσως στον Reichsfáhrer.

DR. KAUFFMANN: Η έκφραση "μυστική υπόθεση του Ράιχ" σημαίνει ότι κανείς δεν επιτρεπόταν να κάνει την παραμικρή αναφορά σε ξένους χωρίς να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή του;

HOESS: Ναι, "μυστική υπόθεση του Ράιχ" σημαίνει ότι κανείς δεν επιτρεπόταν να μιλήσει για τα θέματα αυτά με κανένα πρόσωπο και ότι ο καθένας υποσχόταν στη ζωή του να τηρήσει τη μέγιστη μυστικότητα.

HOESS: No, not until the end of 1942.

DR. KAUFFMANN: Why do you mention that date? Did you talk to outsiders after that date?

HOESS: At the end of 1942 my wife's curiosity was aroused by remarks made by the then Gauleiter of Upper Silesia, regarding happenings in my camp. She asked me whether this was the truth and I admitted that it was. That was my only breach of the promise I had given to the Reichsfáhrer. Otherwise I have never talked about it to anyone else.

DR. KAUFFMANN: When did you meet Eichmann?

HOESS: I met Eichmann about 4 weeks after having received that order from the Reichsfáhrer. He came to Auschwitz to discuss the details with me on the carrying out of the given order. As the Reichsfáhrer had told me during our discussion, he had instructed Eichmann to discuss the carrying out of the order with me and I was to receive all further instructions from him.

DR. KAUFFMANN: Will you briefly tell whether it is correct that the camp of Auschwitz was completely isolated, describing the measures taken to insure as far as possible the secrecy of carrying out of the task given to you.

HOESS: The Auschwitz camp as such was about 3 kilometers away from the town. About 20,000 acres of the surrounding country had been cleared of all former inhabitants, and the entire area could be entered only by SS men or civilian employees who had special passes. The actual compound called "Birkenau," where later on the extermination camp was constructed, was situated 2 kilometers from the Auschwitz camp. The camp installations themselves, that is to say, the

DR. Έτυχε να αθετήσετε αυτή την υπόσχεση;

HOESS: Όχι, όχι μέχρι το τέλος του 1942.

DR. KAUFFMANN: Γιατί αναφέρετε αυτή την ημερομηνία; Μιλήσατε σε ξένους μετά από αυτή την ημερομηνία;

HOESS: Η περιέργεια της συζύγου μου προκλήθηκε στα τέλη του 1942 από τις παρατηρήσεις του τότε Gauleiter της Άνω Σιλεσίας σχετικά με τα γεγονότα στο στρατόπεδό μου. Με ρώτησε αν αυτό ήταν αλήθεια και παραδέχθηκα ότι ήταν. Αυτή ήταν η μόνη παραβίαση της υπόσχεσης που είχα δώσει στον Ράιχσφρέρ. Κατά τα άλλα, δεν μίλησα ποτέ γι' αυτό σε κανέναν άλλο.

DR. KAUFFMANN: Πότε συναντήσατε τον Άιχμαν;

HOESS: Συνάντησα τον Άιχμαν περίπου 4 εβδομάδες μετά τη λήψη της εντολής από τον Ράιχσφρέρερ. Ήρθε στο Άουσβιτς για να συζητήσει μαζί μου τις λεπτομέρειες σχετικά με την εκτέλεση της συγκεκριμένης εντολής. Όπως μου είχε πει ο Ράιχσφύρερ κατά τη διάρκεια της συζήτησής μας, είχε δώσει εντολή στον Άιχμαν να συζητήσει μαζί μου την εκτέλεση της εντολής και εγώ θα λάμβανα όλες τις περαιτέρω οδηγίες από αυτόν.

DR. KAUFFMANN: Θα πείτε εν συντομία αν είναι σωστό ότι το στρατόπεδο του Άουσβιτς ήταν πλήρως απομονωμένο, περιγράφοντας τα μέτρα που ελήφθησαν για να διασφαλιστεί όσο το δυνατόν περισσότερο η μυστικότητα της εκτέλεσης της αποστολής που σας ανατέθηκε.

HOESS: Το στρατόπεδο του Άουσβιτς ήταν περίπου 3 χιλιόμετρα μακριά από την πόλη. Περίπου 20.000 στρέμματα της γύρω περιοχής είχαν εκκαθαριστεί από όλους τους πρώην κατοίκους και σε ολόκληρη την περιοχή μπορούσαν να εισέλθουν μόνο άνδρες των SS ή πολιτικοί υπάλληλοι που είχαν

provisional installations used at first were deep in the woods and could from nowhere be detected by the eye. In addition to that, this area had been declared a prohibited area and even members of the SS who did not have a special pass could not enter it. Thus, as far as one could judge, it was impossible for anyone except authorized persons to enter that area.	ειδικές άδειες. Το πραγματικό συγκρότημα που ονομαζόταν "Μπιρκενάου", όπου αργότερα κατασκευάστηκε το στρατόπεδο εξόντωσης, βρισκόταν 2 χιλιόμετρα από το στρατόπεδο Άουσβιτς. Οι ίδιες οι εγκαταστάσεις του στρατοπέδου, δηλαδή οι προσωρινές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιήθηκαν αρχικά, βρίσκονταν βαθιά μέσα στο δάσος και δεν μπορούσαν από πουθενά να εντοπιστούν από το μάτι. Επιπλέον, η περιοχή αυτή είχε κηρυχθεί απαγορευμένη περιοχή και ούτε τα μέλη των SS που δεν είχαν ειδικό πάσο δεν μπορούσαν να εισέλθουν σε αυτήν. Έτσι, απ' όσο μπορούσε να κρίνει κανείς, ήταν αδύνατο να εισέλθει στην περιοχή αυτή οποιοσδήποτε εκτός από εξουσιοδοτημένα άτομα.
DR. KAUFFMANN: And then the railway transports arrived. During what period did these transports arrive and about how many people, roughly, were in such a transport?	DR. KAUFFMANN: Και τότε έφτασαν οι σιδηροδρομικές μεταφορές. Κατά τη διάρκεια ποιας περιόδου έφθασαν αυτές οι μεταφορές και πόσα άτομα, περίπου, ήταν σε μια τέτοια μεταφορά;
HOESS: During the whole period up until 1944 certain operations were carried out at irregular intervals in the different countries, so that one cannot speak of a continuous flow of incoming transports. It was always a matter of 4 to 6 weeks. During those 4 to 6 weeks two to three trains, containing about 2,000 persons each, arrived daily. These trains were first of all shunted to a siding in the Birkenau region and the locomotives then went back. The guards who had accompanied the transport had to leave the area at once and the persons who had been brought in were taken over by guards belonging to the camp.	HOESS: Κατά τη διάρκεια όλης της περιόδου μέχρι το 1944, ορισμένες επιχειρήσεις πραγματοποιήθηκαν σε ακανόνιστα διαστήματα στις διάφορες χώρες, έτσι ώστε να μην μπορούμε να μιλάμε για συνεχή ροή εισερχόμενων μεταφορών. Ήταν πάντα θέμα 4 έως 6 εβδομάδων. Κατά τη διάρκεια αυτών των 4 έως 6 εβδομάδων έφθαναν καθημερινά δύο έως τρία τρένα, που περιείχαν περίπου 2.000 άτομα το καθένα. Αυτά τα τρένα πρώτα απ' όλα μεταφέρονταν σε ένα παρακαμπτήριο στην περιοχή του Μπιρκενάου και στη συνέχεια οι ατμομηχανές επέστρεφαν πίσω. Οι φρουροί που συνόδευαν τη μεταφορά έπρεπε να εγκαταλείψουν αμέσως την περιοχή και τα άτομα που είχαν μεταφερθεί αναλάμβαναν φρουροί που ανήκαν στο στρατόπεδο.
They were there examined by two SS medical officers as to their fitness for work. The internees capable of work at once marched to Auschwitz or to the camp at Birkenau and those incapable of work were at first taken to the provisional installations, then later to the newly constructed crematoria.	Εκεί εξετάστηκαν από δύο ιατρούς των SS ως προς την ικανότητά τους για εργασία. Οι ικανοί για εργασία κρατούμενοι μεταφέρθηκαν αμέσως στο Άουσβιτς ή στο στρατόπεδο του Μπιρκενάου, ενώ οι ανίκανοι για εργασία μεταφέρθηκαν αρχικά στις προσωρινές εγκαταστάσεις και
DR. KAUFFMANN: During an interrogation I had with you the other day you told me that about 60 men were designated to	

receive these transports, and that these 60 persons, too, had been bound to the same secrecy described before. Do you still maintain that today?

HOESS: Yes, these 60 men were always on hand to take the internees not capable of work to these provisional installations and later on to the other ones. This group, consisting of about ten leaders and subleaders, as well as doctors and medical personnel, had repeatedly been told, both in writing and verbally, that they were bound to the strictest secrecy as to all that went on in the camps.

DR. KAUFFMANN: Were there any signs that might show an outsider who saw these transports arrive, that they would be destroyed or was that possibility so small because there was in Auschwitz an unusually large number of incoming transports, shipments of goods and so forth?

HOESS: Yes, an observer who did not make special notes for that purpose could obtain no idea about that because to begin with not only transports arrived which were destined to be destroyed but also other transports. arrived continuously, containing new internees who were needed in the camp. Furthermore, transports likewise left the camp in sufficiently large numbers with internees fit for work or exchanged prisoners.
The trains themselves were closed, that is to say, the doors of the freight cars were closed so that it was not possible, from the outside, to get a glimpse of the people inside. In addition to that, up to 100 cars of materials, rations, et cetera, were daily rolled into the camp or continuously left the workshops of the camp in which war material was being made.

DR. KAUFFMANN: And after the arrival of the transports were the victims stripped of everything they had? Did they have to

αργότερα στα νεόκτιστα κρεματόρια.

DR. KAUFFMANN: Κατά τη διάρκεια μιας ανάκρισης που είχα μαζί σας τις προάλλες, μου είπατε ότι περίπου 60 άτομα είχαν οριστεί να παραλάβουν αυτές τις μεταφορές και ότι και αυτά τα 60 άτομα είχαν δεσμευτεί με την ίδια μυστικότητα που περιγράφηκε προηγουμένως. Εξακολουθείτε να το υποστηρίζετε αυτό σήμερα;

HOESS: Ναι, αυτοί οι 60 άνδρες ήταν πάντα σε ετοιμότητα για να μεταφέρουν τους εσωτερικούς που δεν ήταν ικανοί να εργαστούν σε αυτές τις προσωρινές εγκαταστάσεις και αργότερα σε άλλες. Αυτή η ομάδα, αποτελούμενη από περίπου δέκα αρχηγούς και υπαρχηγούς, καθώς και γιατρούς και ιατρικό προσωπικό, είχε επανειλημμένα ενημερωθεί, τόσο γραπτώς όσο και προφορικώς, ότι δεσμεύονταν από την αυστηρότερη μυστικότητα για όλα όσα συνέβαιναν στα στρατόπεδα.

Ο ΔΡ. KAUFFMANN: Υπήρχαν σημάδια που θα μπορούσαν να δείξουν σε έναν ξένο που έβλεπε αυτές τις μεταφορές να φτάνουν, ότι θα καταστρέφονταν ή ήταν τόσο μικρή αυτή η πιθανότητα επειδή στο Άουσβιτς υπήρχε ένας ασυνήθιστα μεγάλος αριθμός εισερχόμενων μεταφορών, φορτίων αγαθών κ.λπ.

HOESS: Ναι, ένας παρατηρητής που δεν κρατούσε ειδικές σημειώσεις για το σκοπό αυτό δεν θα μπορούσε να αποκτήσει καμία ιδέα γι' αυτό, διότι αρχικά δεν έφταναν μόνο τα μεταφορικά που προορίζονταν να καταστραφούν, αλλά και άλλα μεταφορικά. έφταναν συνεχώς, που περιείχαν νέους κρατούμενους που χρειάζονταν στο στρατόπεδο. Επιπλέον, τα μεταγωγικά έφευγαν επίσης από το στρατόπεδο σε αρκετά μεγάλο αριθμό με εσωτερικούς κρατούμενους κατάλληλους για

undress completely; did they have to surrender their valuables? Is that true?

HOESS: Yes.

DR. KAUFFMANN: And then they immediately went to their death?
HOESS: Yes.

DR. KAUFFMANN: I ask you, according to your knowledge, did these people know what was in store for them?

HOESS: The majority of them did not, for steps were taken to keep them in doubt about it and suspicion would not arise that they were to go to their death. For instance, all doors and all walls bore inscriptions to the effect that they were going to undergo a delousing operation or take a shower. This was made known in several languages to the internees by other internees who had come in with earlier transports and who were being used as auxiliary crews during the whole action.

DR. KAUFFMANN: And then, you told me the other day, that death by gassing set in within a period of 3 to 15 minutes. Is that correct?

HOESS: Yes.

DR. KAUFFMANN: You also told me that even before death finally set in, the victims fell into a state of unconsciousness?

HOESS: Yes. From what I was able to find out myself or from

εργασία ή με ανταλλαγέντες κρατούμενους.

Τα ίδια τα τρένα ήταν κλειστά, δηλαδή οι πόρτες των εμπορευματικών βαγονιών ήταν κλειστές, ώστε να μην είναι δυνατόν, από έξω, να δει κανείς τους ανθρώπους που βρίσκονταν μέσα. Επιπλέον, καθημερινά εισέρχονταν στο στρατόπεδο έως και 100 βαγόνια με υλικά, μερίδες φαγητού κ.λπ. ή έφευγαν συνεχώς από τα εργαστήρια του στρατοπέδου στα οποία κατασκευαζόταν πολεμικό υλικό.

DR. KAUFFMANN: Και μετά την άφιξη των μεταγωγών τα θύματα απογυμνώθηκαν από ό,τι είχαν; Έπρεπε να γδυθούν εντελώς; Έπρεπε να παραδώσουν τα τιμαλφή τους; Αληθεύει αυτό;

HOESS: Ναι.

DR. KAUFFMANN: Και μετά πήγαν αμέσως στο θάνατο;

HOESS: Ναι.

DR. KAUFFMANN: Σας ρωτώ, σύμφωνα με τις γνώσεις σας, γνώριζαν αυτοί οι άνθρωποι τι τους περίμενε;

HOESS: Η πλειονότητά τους δεν το ήξερε, διότι είχαν ληφθεί μέτρα για να τους κρατήσουν σε αμφιβολία σχετικά με αυτό και να μην δημιουργηθεί η υποψία ότι επρόκειτο να πάνε στο θάνατό τους. Για παράδειγμα, όλες οι πόρτες και όλοι οι τοίχοι έφεραν επιγραφές ότι επρόκειτο να υποβληθούν σε επιχείρηση απολυμάνσεως ή να κάνουν ντους. Αυτό γνωστοποιήθηκε σε διάφορες γλώσσες στους εγκλείστους από άλλους εγκλείστους που είχαν έρθει με προηγούμενες μεταφορές και οι οποίοι χρησιμοποιούνταν ως βοηθητικά πληρώματα κατά τη διάρκεια της όλης δράσης.

DR. KAUFFMANN: Και μετά, μου είπατε την άλλη μέρα, ότι ο θάνατος από αέρια ερχόταν σε διάστημα 3 έως 15 λεπτών.

what was told me by medical officers, the time necessary for reaching unconsciousness or death varied according to the temperature and the number of people present in the chambers. Loss of consciousness took place within a few seconds or a few minutes. DR. KAUFFMANN: Did you yourself ever feel pity with the victims, thinking of your own family and children? HOESS: Yes. DR. KAUFFMANN: How was it possible for you to carry out these actions in spite of this? HOESS: In view of all these doubts which I had, the only one and decisive argument was the strict order and the reason given for it by the Reichsfáhrer Himmler. DR. KAUFFMANN: I ask you whether Himmler inspected the camp and convinced himself, too, of the process of annihilation? HOESS: Yes. Himmler visited the camp in 1942 and he watched in detail one processing from beginning to end. DR. KAUFMANN: Does the same apply to Eichmann? HOESS: Eichmann came repeatedly to Auschwitz and was intimately acquainted with the proceedings. DR. KAUFFMANN: Did the Defendant Kaltenbrunner ever inspect the camp? HOESS: No.	Σωστά; HOESS: Ναι. DR. KAUFFMANN: Μου είπατε επίσης ότι, ακόμη και πριν επέλθει ο θάνατος, τα θύματα έπεφταν σε κατάσταση αναισθησίας; HOESS: Ναι. Από ό,τι μπόρεσα να διαπιστώσω ο ίδιος ή από ό,τι μου είπαν οι ιατροί, ο χρόνος που απαιτείται για την επίτευξη της απώλειας των αισθήσεων ή του θανάτου ποικίλλει ανάλογα με τη θερμοκρασία και τον αριθμό των ατόμων που βρίσκονταν στους θαλάμους. Η απώλεια των αισθήσεων γινόταν μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα ή λίγα λεπτά. DR. KAUFFMANN: Αισθανθήκατε ποτέ ο ίδιος οίκτο με τα θύματα, σκεπτόμενος τη δική σας οικογένεια και τα παιδιά σας; HOESS: Ναι. DR. KAUFFMANN: Πώς σας ήταν δυνατόν να πραγματοποιήσετε αυτές τις ενέργειες παρά το γεγονός αυτό; HOESS: Εν όψει όλων αυτών των αμφιβολιών που είχα, το μόνο και αποφασιστικό επιχείρημα ήταν η αυστηρή εντολή και ο λόγος που δόθηκε γι' αυτήν από τον Ράιχσφυρερ Χίμλερ. DR. KAUFFMANN: Σας ρωτώ αν ο Χίμλερ επιθεώρησε το στρατόπεδο και πείστηκε και αυτός για τη διαδικασία της εξόντωσης; HOESS: Ναι. Ο Χίμλερ επισκέφθηκε το στρατόπεδο το 1942 και παρακολούθησε λεπτομερώς μια διαδικασία από την αρχή μέχρι το τέλος.

DR. KAUFFMANN: Did you ever talk with Kaltenbrunner with reference to your task?

HOESS: No, never. I was with Obergruppenfáhrer Kaltenbrunner on only one single occasion.

DR. KAUFFMANN: When was that?

HOESS: That was one day after his birthday in the year 1944.

DR. KAUFFMANN: And what was the subject of that conference which you have just mentioned?

HOESS: It concerned a report from the camp at Mauthausen on the so-called nameless internees and their engagement in armament industry. Obergruppenfáhrer Kaltenbrunner was to make a decision on the matter. For that reason I came to him with the report from the commander at Mauthausen but he did not make a decision telling me he would do so later.

DR. KAUFFMANN: Regarding the location of Mauthausen, will you please state in which district Mauthausen is situated. Is that Upper Silesia or is it the Government General?

DR. KAUFMANN: Ισχύει το ίδιο και για τον Eichmann;

HOESS: Ο Άιχμαν ήρθε επανειλημμένα στο Άουσβιτς και γνώριζε καλά τις διαδικασίες.

DR. KAUFFMANN: Επιθεώρησε ποτέ ο κατηγορούμενος Kaltenbrunner το στρατόπεδο;

HOESS: Όχι.

DR. KAUFFMANN: Μιλήσατε ποτέ με τον Kaltenbrunner σχετικά με την αποστολή σας;

HOESS: Όχι, ποτέ. Βρέθηκα με τον Obergruppenfáhrer Kaltenbrunner μόνο μία φορά.

DR. KAUFFMANN: Πότε ήταν αυτή;

Μια μέρα μετά τα γενέθλιά του, το 1944.

DR. KAUFFMANN: Και ποιο ήταν το θέμα εκείνης της διάσκεψης που μόλις αναφέρατε;

HOESS: Αφορούσε μια έκθεση από το στρατόπεδο του Μαουτχάουζεν σχετικά με τους λεγόμενους ανώνυμους εγκλείστους και την ενασχόλησή τους με τη βιομηχανία εξοπλισμών. Ο Obergruppenfáhrer Kaltenbrunner επρόκειτο να λάβει μια απόφαση για το θέμα. Για το λόγο αυτό ήρθα σε αυτόν με την έκθεση από το διοικητή του Mauthausen, αλλά δεν έλαβε απόφαση λέγοντάς μου ότι θα το έκανε αργότερα.

HOESS: Mauthausen . . . DR. KAUFFMANN: Auschwitz, I beg your pardon, I made a mistake. I mean Auschwitz. HOESS: Auschwitz is situated in the former state of Poland. Later, after 1939, it was incorporated in the province of Upper Silesia. DR. KAUFFMANN: Is it right for me to assume that administration and feeding of concentration camps were exclusively under the control of the Main Economic and Administrative Office? HOESS: Yes. DR. KAUFFMANN: A department which is completely separated from the RSHA? HOESS: Quite correct. DR. KAUFFMANN: And then from 1943 until the end of the war, you were one of the chiefs in the Inspectorate of the Main Economic and Administrative Office? HOESS: Yes, that is correctly stated. DR. KAUFFMANN: Do you mean by that, that you are particularly well informed on everything occurring in concentration camps regarding the treatment and the methods applied? HOESS: Yes.	DR. KAUFFMANN: Όσον αφορά τη θέση του Μαουτχάουζεν, θα σας παρακαλούσαμε να αναφέρετε σε ποια περιοχή βρίσκεται το Μαουτχάουζεν. Είναι η Άνω Σιλεσία ή είναι η Γενική κυβέρνηση; Hoess: Μαουτχάουζεν. . . DR. KAUFFMANN: Άουσβιτς, συγνώμη, έκανα ένα λάθος. Εννοώ το Άουσβιτς. Hoess: Το Άουσβιτς βρίσκεται στο πρώην κράτος της Πολωνίας. Αργότερα, μετά το 1939, εντάχθηκε στην επαρχία της Άνω Σιλεσίας. DR. KAUFFMANN: Είναι σωστό για μένα να υποθέσουμε ότι η διοίκηση και η σίτιση των στρατοπέδων συγκέντρωσης ήταν αποκλειστικά υπό τον έλεγχο της Κύριας Οικονομικής και Διοικητικής Υπηρεσίας; Hoess: Ναι. DR. KAUFFMANN: Μια υπηρεσία που διαχωρίζεται πλήρως από την RSHA; Hoess: Πολύ σωστά. DR. KAUFFMANN: Και στη συνέχεια, από το 1943 μέχρι το τέλος του πολέμου, ήσασταν ένας από τους αρχηγούς στην

DR. KAUFFMANN: I ask you, therefore, first of all, whether you have any knowledge regarding the treatment of internees, whether certain methods became known to you according to which they were tortured and cruelly treated? Please formulate your statement according to periods, up to 1939 and after 1939. HOESS: Until the outbreak of war in 1939, the situation in the camps regarding feeding, accommodations, and treatment of internees, was the same as in any other prison or penitentiary in the Reich. The internees were treated severely, but methodical beatings or ill-treatments were out of the question. The Reichsfáhrer gave frequent orders that every SS man who laid violent hands on an internee would be punished; and several times SS men who did ill-treat internees were punished. Feeding and billeting at that time were on the same basis as those of other prisoners under legal administration. The accommodations in the camps during those years were still normal because the mass influxes at the outbreak of the war and during the war had not yet taken place. When the war started and when mass deliveries of political internees arrived, and, later on, when prisoners who were members of the resistance movements arrived from the occupied territories, the construction of buildings and the extensions of the camps could no longer keep pace with the number of incoming internees. During the first years of the war this problem could still be overcome by improvising measures; but later, due to the exigencies of the war, this was no longer possible ' since there were practically no building materials any more at our disposal. And, furthermore, rations for the internees were again and again severely curtailed by the provincial economic administration offices.	Κύρια Οικονομική και Διοικητική Υπηρεσία ; Hoess: Ναι, σωστά το επισημάνατε. DR. KAUFFMANN: Μήπως εννοείτε με αυτό, ότι είστε ιδιαίτερα καλά ενημερωμένος για τα πάντα που συμβαίνουν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης όσον αφορά τη θεραπεία και τις μεθόδους που εφαρμόζονται; Hoess: Ναι. DR. KAUFFMANN: Σας ρωτώ, λοιπόν, πρώτα απ' όλα, αν έχετε κάποια γνώση σχετικά με τη μεταχείριση των κρατουμένων, αν σας έγιναν γνωστές ορισμένες μέθοδοι με τις οποίες βασανίζονταν και υποβάλλονταν σε σκληρή μεταχείριση; Παρακαλώ διατυπώστε την κατάθεσή σας ανά περίοδο, μέχρι το 1939 και μετά το 1939. HOESS: Μέχρι το ξέσπασμα του πολέμου το 1939, η κατάσταση στα στρατόπεδα όσον αφορά τη σίτιση, τη διαμονή και τη μεταχείριση των κρατουμένων ήταν η ίδια με αυτή σε οποιαδήποτε άλλη φυλακή ή σωφρονιστικό ίδρυμα στο Ράιχ. Οι κρατούμενοι αντιμετωπίζονταν αυστηρά, αλλά δεν γινόταν λόγος για συστηματικούς ξυλοδαρμούς ή κακομεταχείριση. Ο Reichsfáhrer έδινε συχνά εντολές ότι κάθε μέλος των SS που θα άσκησε βία σε κρατούμενο θα τιμωρούνταν, και αρκετές φορές μέλη των SS που κακομεταχειρίστηκαν κρατούμενους τιμωρήθηκαν. Η σίτιση και η στέγαση εκείνη την εποχή ήταν ίδιες με αυτές των άλλων κρατουμένων υπό νόμιμη διοίκηση. Τα καταλύματα στα στρατόπεδα κατά τη διάρκεια εκείνων των ετών ήταν ακόμα φυσιολογικά, επειδή η μαζική εισροή κατά την έναρξη του πολέμου και κατά τη διάρκεια του πολέμου δεν είχε ακόμη πραγματοποιηθεί. Όταν ξεκίνησε ο πόλεμος και έφτασαν μαζικά πολιτικοί κρατούμενοι και, αργότερα, όταν

This then led to a situation where internees in the camps no longer had the staying power to resist the now gradually growing epidemics. The main reason why the prisoners were in such bad condition towards the end of the war, why so many thousands of them were found sick and emaciated in the camps, was that every, internee had to be employed in the armament industry to the extreme limit of his forces. The Reichsfáhrer constantly and on every occasion kept this goal before our eyes, and also proclaimed it through the Chief of the Main Economic and Administrative Office, Obergruppenfáhrer Pohl, to the concentration camp, commanders and administrative leaders during the so-called commanders' meetings. Every commander was told to make every effort to achieve this. The aim was not to have as many dead as possible or to destroy as many internees as possible; the Reichsfáhrer was constantly concerned with being able to engage all forces available in the armament industry. DR. KAUFFMANN: There is no doubt that the longer the war lasted, the larger became the number of the ill-treated and tortured inmates. Whenever you inspected the concentration camps did you not learn something of this state of affairs through complaints, et cetera, or do you consider that the conditions which have been described are more or less due to excesses? HOESS: These so-called ill-treatments and this torturing in concentration camps, stories of which were spread everywhere among the people, and later by the prisoners that were liberated by the occupying armies, were not, as assumed, inflicted methodically, but were excesses committed by individual leaders, subleaders, and men who laid violent hands	έφτασαν κρατούμενοι που ήταν μέλη των κινημάτων αντίστασης από τα κατεχόμενα εδάφη, η κατασκευή κτιρίων και οι επεκτάσεις των στρατοπέδων δεν μπορούσαν πλέον να συμβαδίσουν με τον αριθμό των εισερχόμενων κρατουμένων. Κατά τα πρώτα χρόνια του πολέμου, αυτό το πρόβλημα μπορούσε ακόμα να ξεπεραστεί με αυτοσχέδια μέτρα, αλλά αργότερα, λόγω των αναγκών του πολέμου, αυτό δεν ήταν πλέον δυνατό, καθώς δεν υπήρχαν πρακτικά καθόλου οικοδομικά υλικά στη διάθεσή μας. Επιπλέον, οι μερίδες τροφίμων για τους κρατούμενους περιορίζονταν συνεχώς από τις επαρχιακές οικονομικές διοικήσεις. Αυτό οδήγησε σε μια κατάσταση όπου οι κρατούμενοι στα στρατόπεδα δεν είχαν πλέον την αντοχή να αντισταθούν στις επιδημίες που σταδιακά αυξάνονταν. Ο κύριος λόγος για τον οποίο οι κρατούμενοι βρισκόταν σε τόσο κακή κατάσταση προς το τέλος του πολέμου, για τον οποίο χιλιάδες από αυτούς βρέθηκαν άρρωστοι και εξαντλημένοι στα στρατόπεδα, ήταν ότι κάθε κρατούμενος έπρεπε να απασχολείται στη βιομηχανία εξοπλισμών μέχρι τα όρια των δυνάμεών του. Ο Reichsfáhrer μας υπενθύμιζε συνεχώς και σε κάθε ευκαιρία αυτόν τον στόχο, και τον διακήρυσσε επίσης μέσω του επικεφαλής του Κεντρικού Οικονομικού και Διοικητικού Γραφείου, Obergruppenfáhrer Pohl, στους διοικητές των στρατοπέδων συγκέντρωσης και στους διοικητικούς ηγέτες κατά τη διάρκεια των λεγόμενων συναντήσεων των διοικητών. Κάθε διοικητής είχε την εντολή να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη αυτού του στόχου. Ο στόχος δεν ήταν να πεθάνουν όσο το δυνατόν περισσότεροι ή να εξοντωθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι κρατούμενοι· ο Reichsfáhrer ενδιαφερόταν συνεχώς για την αξιοποίηση όλων των διαθέσιμων δυνάμεων στη βιομηχανία όπλων. DR. KAUFFMANN: Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όσο περισσότερο

on internees.

DR. KAUFFMANN: Do you mean you never took cognizance of these matters?

HOESS: If in any way such a case came to be known, then the perpetrator was, of course, immediately relieved of his post or transferred somewhere else. So that, even if he were not punished f or lack of evidence to prove his guilt, even then, he was taken away from the internees and given another position.

DR. KAUFFMANN: To what do you attribute the particularly bad and shameful conditions, which were ascertained by the entering Allied troops, and which to a certain extent were photographed and filmed?

HOESS: The catastrophic situation. at the end of the war was due to the fact that, as a result of the destruction of the railway network and of the continuous bombing of the industrial plants, care for these masses--I am thinking of Auschwitz with its 140,000 internees--could no longer be assured. Improvised measures, truck columns, and everything else tried by the commanders to improve the situation were of little or no avail; it was no longer possible. The number of the sick became immense. There were next to no medical supplies; epidemics raged everywhere. Internees who were capable of work were used over and over again. By order of the Reichsfáhrer, even half-sick people had to be used wherever possible in industry. As a result every bit of space in the concentration. camps which could possibly be used for lodging was overcrowded with sick and dying prisoners.

διαρκούσε ο πόλεμος, τόσο μεγαλύτερος γινόταν ο αριθμός των κακοποιημένων και βασανισμένων κρατουμένων. Όταν επιθεωρούσατε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, δεν μάθατε τίποτα για αυτή την κατάσταση από καταγγελίες κ.λπ., ή θεωρείτε ότι οι συνθήκες που έχουν περιγραφεί οφείλονται περισσότερο ή λιγότερο σε υπερβολές;

HOESS: Αυτές οι λεγόμενες κακομεταχειρίσεις και βασανιστήρια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι ιστορίες για τα οποία διαδόθηκαν παντού μεταξύ του λαού και αργότερα από τους κρατούμενους που απελευθερώθηκαν από τις δυνάμεις κατοχής, δεν ήταν, όπως υποτίθεται, συστηματικές, αλλά υπερβολές που διαπράχθηκαν από μεμονωμένους ηγέτες, υποηγέτες και άνδρες που άσκησαν βία στους κρατούμενους.

ΔΡ. ΚΑΟΥΦΜΑΝ: Εννοείτε ότι ποτέ δεν είχατε λάβει γνώση αυτών των θεμάτων;

Hoess: Αν μια τέτοια περίπτωση γινόταν γνωστή, τότε ο δράστης, φυσικά, απομακρυνόταν αμέσως από τη θέση του ή μετατίθετο αλλού. Έτσι, ακόμα και αν δεν τιμωρούνταν λόγω έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων για την ενοχή του, ακόμα και τότε, απομακρυνόταν από τους κρατούμενους και του ανατίθετο άλλη θέση.

ΔΡ. ΚΑΟΥΦΜΑΝ: Σε τι αποδίδετε τις ιδιαίτερα κακές και επαίσχυντες συνθήκες, οι οποίες διαπιστώθηκαν από τις συμμαχικές δυνάμεις που εισέβαλαν και οι οποίες, σε κάποιο βαθμό, φωτογραφήθηκαν και κινηματογραφήθηκαν;

Hoess: Η καταστροφική κατάσταση στο τέλος του πολέμου οφειλόταν στο γεγονός ότι, ως αποτέλεσμα της καταστροφής του σιδηροδρομικού δικτύου και των συνεχών βομβαρδισμών των βιομηχανικών εγκαταστάσεων, η φροντίδα αυτών των μαζών - σκέφτομαι το Άουσβιτς με τους 140.000 κρατούμενους - δεν μπορούσε πλέον να εξασφαλιστεί. Τα αυτοσχέδια μέτρα, οι στήλες φορτηγών και όλα τα άλλα που δοκίμασαν οι

DR. KAUFFMANN: I am now asking you to look at the map which is mounted behind you. The red dots represent concentration camps. I will first ask you how many concentration camps as such existed at the end of the war?

HOESS: At the end of the war there were still 13 concentration camps. All the other points which are marked here on the map mean so-called labor camps attached to the armament industry situated there. The concentration camps, of which there are 13 as I have already said, were the, center and the central point of some district, such as the camp at Dachau in Bavaria, or the camp of Mauthausen in Austria; and all the labor camps in that district were under the control of the concentration camp. That camp had then to supply these outside camps, that is to say, they had to supply them with workers, exchange the sick inmates and furnish clothing; the guards, too, were supplied by the concentration camp.
From 1944 on, the supplying of food was almost exclusively a matter of the individual armament industries in order to give the prisoners the benefit of the wartime supplementary rations.

DR. KAUFFMANN: What became known to you about so-called medical experiments on living internees?

HOESS: Medical experiments were carried out in several camps. For instance, in Auschwitz there were experiments on sterilization carried out by Professor Klaubert and Dr. Schumann; also experiments on twins by SS medical officer Dr. Mengele.

DR. KAUFFMANN: Do you know the medical officer Dr. Rascher?

διοικητές για να βελτιώσουν την κατάσταση ήταν ελάχιστα ή καθόλου αποτελεσματικά. Δεν ήταν πλέον δυνατό. Ο αριθμός των ασθενών έγινε τεράστιος. Δεν υπήρχαν σχεδόν καθόλου ιατρικά εφόδια, οι επιδημίες μαίνονταν παντού. Οι κρατούμενοι που ήταν σε θέση να εργαστούν χρησιμοποιούνταν ξανά και ξανά. Με διαταγή του Reichsfáhrer, ακόμη και οι μισοάρρωστοι έπρεπε να χρησιμοποιούνται όπου ήταν δυνατόν στη βιομηχανία. Ως αποτέλεσμα, κάθε χώρος στα στρατόπεδα συγκέντρωσης που μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για στέγαση ήταν υπερπλήρης με άρρωστους και ετοιμοθάνατους κρατούμενους.

DR. KAUFFMANN: Σας ζητώ τώρα να κοιτάξετε τον χάρτη που βρίσκεται πίσω σας. Οι κόκκινες κουκκίδες αντιπροσωπεύουν στρατόπεδα συγκέντρωσης. Θα σας ρωτήσω πρώτα πόσα στρατόπεδα συγκέντρωσης υπήρχαν στο τέλος του πολέμου;

HOESS: Στο τέλος του πολέμου υπήρχαν ακόμα 13 στρατόπεδα συγκέντρωσης. Όλα τα άλλα σημεία που σημειώνονται εδώ στον χάρτη σημαίνουν τα λεγόμενα στρατόπεδα εργασίας που ήταν συνδεδεμένα με τη βιομηχανία όπλων που βρισκόταν εκεί. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα οποία όπως είπα είναι 13, ήταν το κέντρο και το κεντρικό σημείο κάποιας περιοχής, όπως το στρατόπεδο στο Νταχάου της Βαυαρίας ή το στρατόπεδο του Μάουτχαουζεν στην Αυστρία. Όλα τα στρατόπεδα εργασίας της περιοχής αυτής ήταν υπό τον έλεγχο του στρατοπέδου συγκέντρωσης. Αυτό το στρατόπεδο έπρεπε τότε να τροφοδοτεί τα εξωτερικά στρατόπεδα, δηλαδή να τους προμηθεύει με εργάτες, να ανταλλάσσει τους άρρωστους κρατούμενους και να τους παρέχει ρούχα. Επίσης, οι φρουροί προμηθεύονταν από το στρατόπεδο συγκέντρωσης. Από το 1944 και μετά, η προμήθεια τροφίμων ήταν σχεδόν αποκλειστικά θέμα των επιμέρους βιομηχανιών όπλων, προκειμένου να παρέχουν στους κρατούμενους τα συμπληρωματικά μερίδια τροφίμων που ίσχυαν σε καιρό πολέμου.

HOESS: In Dachau he was a medical officer of the Luftwaffe who carried out experiments, on internees who had been sentenced to death, about the resistance of the human body to cold and in high pressure chambers. DR. KAUFFMANN: Can you tell whether such experiments carried out within the camp were known to a large circle? HOESS: Such experiments, just like all other matters, were, of course, called "secret Reich matters." However, it could not be avoided that the experiments became known since they were carried out in a large camp and must have been seen in some way by the inmates. I cannot say, however, to what extent the outside world learned about these experiments. DR. KAUFFMANN: You explained to me that orders for executions were received in the camp at Auschwitz, and you told me that until the outbreak of war such orders were few, but that later on they became more numerous. Is that correct? HOESS: Yes. There were hardly any executions until the beginning of the war--only in particularly serious cases. I remember one case in Buchenwald where an SS man had been attacked and beaten to death by internees, and the internees were later hanged. DR. KAUFFMANN: But during the war--and that you will admit--the number of executions increased, and not inconsiderably. HOESS: That had already started with the beginning of the war. DR. KAUFFMANN: Was the basis for these execution orders in many cases a legal sentence of German courts?	ΔΡ. KAUFFMANN: Τι μάθατε για τα λεγόμενα ιατρικά πειράματα σε ζωντανούς κρατούμενους; HOESS: Ιατρικά πειράματα διεξήχθησαν σε διάφορα στρατόπεδα. Για παράδειγμα, στο Άουσβιτς διεξήχθησαν πειράματα αποστείρωσης από τον καθηγητή Κλάουμπερτ και τον δρ Σούμαν, καθώς και πειράματα σε δίδυμα από τον ιατρό των SS, δρ Μένγκελε. ΔΡ. ΚΑΟΥΦΜΑΝ: Γνωρίζετε τον ιατρό Δρ. Ράσερ; ΧΟΣ: Στο Νταχάου ήταν ιατρός της Λουφτβάφε που διεξήγαγε πειράματα σε κρατούμενους που είχαν καταδικαστεί σε θάνατο, σχετικά με την αντοχή του ανθρώπινου σώματος στο κρύο και σε θαλάμους υψηλής πίεσης. ΔΡ. ΚΑΟΥΦΜΑΝ: Μπορείτε να μας πείτε αν τέτοια πειράματα που διεξάγονταν μέσα στο στρατόπεδο ήταν γνωστά σε μεγάλο κύκλο ανθρώπων; HOESS: Τέτοια πειράματα, όπως και όλα τα άλλα θέματα, ήταν, φυσικά, «μυστικά θέματα του Ράιχ». Ωστόσο, ήταν αναπόφευκτο να γίνουν γνωστά τα πειράματα, καθώς διεξάγονταν σε ένα μεγάλο στρατόπεδο και πρέπει να τα είχαν δει με κάποιο τρόπο οι κρατούμενοι. Δεν μπορώ να πω, ωστόσο, σε ποιο βαθμό ο έξω κόσμος έμαθε για αυτά τα πειράματα. DR. KAUFFMANN: Μου εξηγήσατε ότι στο στρατόπεδο του Άουσβιτς λαμβάνονταν εντολές για εκτελέσεις και μου είπατε ότι μέχρι το ξέσπασμα του πολέμου οι εντολές αυτές ήταν λίγες, αλλά αργότερα έγιναν περισσότερες. Είναι σωστό αυτό; HOESS: Ναι. Δεν υπήρχαν σχεδόν καθόλου εκτελέσεις μέχρι την έναρξη του πολέμου -μόνο σε ιδιαίτερα σοβαρές περιπτώσεις. Θυμάμαι μια περίπτωση στο Μπούχενβαλντ, όπου ένας άνδρας

HOESS: No. Orders for the executions carried out in the camps came from the RSHA. DR. KAUFFMANN: Who signed the orders for executions which you received? Is it correct that occasionally you received orders for executions which bore the signature "Kaltenbrunner," and that these were not the originals but were teleprints; which therefore had the signature in typewritten letters? HOESS: It is correct. The originals of execution orders never came to the camps. The original of these orders either arrived at the Inspectorate of the Concentration Camps, from where they were transmitted by teletype to the camps concerned, or, in urgent cases, the RSHA sent the orders directly to the camps concerned, and the Inspectorate was then only informed, so that the signatures in the camps were always only in teletype. DR. KAUFFMANN: So as to again determine the signatures, will you tell the Tribunal whether the overwhelming majority of all execution orders either bore the signature of Himmler or that of Máller in the years before the war and until the end of the war. HOESS: Only very few teletypes which I have ever seen came from the Reichsfáhrer and still fewer from the Defendant Kaltenbrunner. Most of them, I could say practically all, were signed "Signed Máller." DR. KAUFFMANN: Is that the Máller with whom you repeatedly talked about such matters as you stated earlier? HOESS: Gruppenfáhrer Máller was the Chief of Department IV in the RSHA. He had to negotiate with the Inspectorate about all matters connected with concentration camps.	των SS είχε δεχθεί επίθεση και είχε ξυλοκοπηθεί μέχρι θανάτου από κρατούμενους, και οι κρατούμενοι απαγχονίστηκαν αργότερα. DR. KAUFFMANN: Όμως κατά τη διάρκεια του πολέμου -και αυτό θα το παραδεχτείτε- ο αριθμός των εκτελέσεων αυξήθηκε, και μάλιστα όχι αμελητέα. HOESS: Αυτό είχε ήδη αρχίσει με την έναρξη του πολέμου. DR. KAUFFMANN: Ήταν η βάση για αυτές τις εντολές εκτέλεσης σε πολλές περιπτώσεις μια νόμιμη απόφαση των γερμανικών δικαστηρίων; HOESS: Όχι. Οι εντολές για τις εκτελέσεις που γίνονταν στα στρατόπεδα προέρχονταν από το RSHA. DR. KAUFFMANN: Ποιος υπέγραφε τις εντολές εκτέλεσης που λάβατε; Είναι σωστό ότι περιστασιακά λαμβάνατε εντολές για εκτελέσεις που έφεραν την υπογραφή «Kaltenbrunner» και ότι αυτές δεν ήταν τα πρωτότυπα αλλά ήταν τηλετυπίες- οι οποίες επομένως είχαν την υπογραφή σε δακτυλογραφημένα γράμματα; Hoess: Είναι σωστό. Τα πρωτότυπα των εντολών εκτέλεσης δεν έφτασαν ποτέ στα στρατόπεδα. Τα πρωτότυπα αυτών των διαταγών είτε έφταναν στην Επιθεώρηση των Στρατοπέδων Συγκέντρωσης, από όπου μεταφέρονταν με τηλέτυπο στα οικεία στρατόπεδα, είτε, σε επείγουσες περιπτώσεις, η RSHA έστελνε τις διαταγές απευθείας στα οικεία στρατόπεδα και η Επιθεώρηση τότε μόνο ενημερωνόταν, οπότε οι υπογραφές στα στρατόπεδα ήταν πάντα μόνο σε τηλέτυπο. Ο ΔΡ. KAUFFMANN: Προκειμένου να προσδιοριστούν και πάλι οι υπογραφές, θα πείτε στο Δικαστήριο αν η συντριπτική

DR. KAUFFMANN: Would you say that you went to see the Gestapo Chief Máller because you, on the strength of your experience, were of the opinion that this man because of his years of activities was acting almost independently? HOESS: That is quite right. I had to negotiate all matters regarding concentration camps with Gruppenfáhrer Máller. He was informed on all these matters, and in most cases he would make an immediate decision. DR., KAUFFMANN: Well, so as to have a clear picture, did you ever negotiate these matters with the defendant? HOESS: No. DR. KAUFFMANN: Did you learn that towards the end of the war concentration camps were evacuated? And, if so, who gave the orders? HOESS: Let me explain. Originally there was an order from the Reichsfáhrer, according to which camps, in the event of the approach of the enemy or in case of air attacks, were to be surrendered to the enemy. Later on, due to the case of Buchenwald, which had been reported to the Fáhrer, there was--no, at the beginning of 1945, when various camps came within the operational sphere of the enemy, this order was withdrawn. The Reichsfáhrer ordered the Higher SS and Police Leaders, who in an emergency case were responsible for the security and safety of the camps, to decide themselves whether an evacuation or a surrender was appropriate.	πλειοψηφία όλων των εντολών εκτέλεσης έφερε είτε την υπογραφή του Himmler είτε εκείνη του Máller κατά τα χρόνια πριν από τον πόλεμο και μέχρι το τέλος του πολέμου. HOESS: Μόνο πολύ λίγες τηλετυπίες που έχω δει προέρχονταν από τον Ράιχσφύρερ και ακόμη λιγότερες από τον κατηγορούμενο Κάλτενμπρούνερ. Οι περισσότερες από αυτές, θα μπορούσα να πω σχεδόν όλες, ήταν υπογεγραμμένες με τη φράση «Signed Máller». DR. KAUFFMANN: Είναι αυτός ο Máller με τον οποίο μιλήσατε επανειλημμένα για τέτοια θέματα, όπως δηλώσατε προηγουμένως; HOESS: O Gruppenfáhrer Máller [Heinrich Müller] ήταν ο επικεφαλής του Τμήματος IV στο RSHA. Έπρεπε να διαπραγματεύεται με την Επιθεώρηση για όλα τα θέματα που σχετίζονται με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. DR. KAUFFMANN: Θα λέγατε ότι πήγατε να δείτε τον αρχηγό της Γκεστάπο Máller επειδή, με βάση την εμπειρία σας, είχατε τη γνώμη ότι αυτός ο άνθρωπος λόγω της πολυετούς δραστηριότητάς του ενεργούσε σχεδόν ανεξάρτητα; HOESS: Σωστά. Έπρεπε να διαπραγματευτώ όλα τα θέματα που αφορούσαν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης με τον Gruppenfáhrer Máller. Ενημερωνόταν για όλα αυτά τα θέματα και στις περισσότερες περιπτώσεις έπαιρνε άμεση απόφαση. DR, KAUFFMANN:. Λοιπόν, για να έχουμε μια σαφή εικόνα, διαπραγματευτήκατε ποτέ αυτά τα θέματα με τον κατηγορούμενο;

Auschwitz and Gross-Rosen were evacuated. Buchenwald was also to be evacuated, but then the order from the Reichsfáhrer came through to the effect that on principle no more camps were to be evacuated. Only prominent inmates and inmates who were not to fall into Allied hands under any circumstances were to be taken away to other camps. This also happened in the case of Buchenwald. After Buchenwald had been occupied, it was reported to the Fáhrer that internees had armed themselves and were carrying out plunderings in the town of Weimar. This caused the Fáhrer to give the strictest order to Himmler to the effect that in the future no more camps were to fall into the hands of the enemy, and that no internees capable of marching would be left behind in any camp.

This was shortly before the end of the war, and shortly before northern and southern Germany were cut. I shall speak about the Sachsenhausen camp. The Gestapo chief, Gruppenfáhrer Máller, called me in the evening and told me that the Reichsfáhrer had ordered that the camp at Sachsenhausen was to be evacuated at once. I pointed out to Gruppenfáhrer Máller what that would mean. Sachsenhausen could no longer fall back on any other camp except perhaps on a few labor camps attached to the armament works that were almost filled up anyway. Most of the internees would have to be sheltered in the woods somewhere. This would mean countless thousands of deaths and, above all it would be impossible to feed these masses of people. He promised me that he would again discuss these measures with the Reichsfáhrer. He called me back and told me that the Reichsfáhrer had refused and was demanding that the commanders carry out his orders immediately.
At the same time Ravensbráck was also to be evacuated in the same manner but it could no longer be done. I do not know to what extent camps in southern Germany were cleared, since we, the Inspectorate, no longer had any connections with southern Germany.

HOESS: Όχι.

ΔΡ. ΚΑΟΥΦΜΑΝ: Μάθατε ότι προς το τέλος του πολέμου τα στρατόπεδα συγκέντρωσης εκκενώθηκαν; Και, αν ναι, ποιος έδωσε τις διαταγές;

HOESS: Αφήστε με να εξηγήσω. Αρχικά υπήρχε μια διαταγή από τον Reichsfáhrer, σύμφωνα με την οποία τα στρατόπεδα, σε περίπτωση προσέγγισης του εχθρού ή σε περίπτωση αεροπορικών επιθέσεων, έπρεπε να παραδοθούν στον εχθρό. Αργότερα, λόγω της υπόθεσης του Μπούχενβαλντ, η οποία είχε αναφερθεί στον Φύρερ, υπήρξε... όχι, στις αρχές του 1945, όταν διάφορα στρατόπεδα μπήκαν στην επιχειρησιακή σφαίρα του εχθρού, αυτή η διαταγή ανακλήθηκε. Ο Ράιχσφυρερ διέταξε τους ανώτερους ηγέτες των SS και της αστυνομίας, οι οποίοι σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης ήταν υπεύθυνοι για την ασφάλεια και την προστασία των στρατοπέδων, να αποφασίσουν οι ίδιοι αν ήταν σκόπιμη η εκκένωση ή η παράδοση.

Το Άουσβιτς και το Γκρος-Ρόζεν εκκενώθηκαν. Το Μπούχενβαλντ επρόκειτο επίσης να εκκενωθεί, αλλά τότε ήρθε η διαταγή από τον Ράιχσφυρερ ότι, κατ' αρχήν, δεν επρόκειτο να εκκενωθούν άλλα στρατόπεδα. Μόνο οι εξέχοντες κρατούμενοι και οι κρατούμενοι που δεν έπρεπε σε καμία περίπτωση να πέσουν στα χέρια των Συμμάχων επρόκειτο να μεταφερθούν σε άλλα στρατόπεδα. Αυτό συνέβη και στην περίπτωση του Μπούχενβαλντ. Μετά την κατάληψη του Μπούχενβαλντ, αναφέρθηκε στον ΦΎερ ότι οι κρατούμενοι είχαν οπλιστεί και πραγματοποιούσαν λεηλασίες στην πόλη της Βαϊμάρης. Αυτό οδήγησε τον Φύρερ να δώσει αυστηρή διαταγή στον Χίμλερ ότι στο μέλλον κανένα στρατόπεδο δεν θα έπεφτε στα χέρια του εχθρού και ότι κανένας κρατούμενος ικανός να περπατήσει δεν θα έμενε πίσω σε κανένα στρατόπεδο.

Αυτό συνέβη λίγο πριν το τέλος του πολέμου και λίγο πριν χωριστεί η Βόρεια από τη Νότια Γερμανία. Θα μιλήσω για το

DR. KAUFFMANN: It has been maintained here--and this is my last question--that the Defendant Kaltenbrunner gave the order that Dachau and two auxiliary camps were to be destroyed by bombing or with poison. I ask you, did you hear anything about this; if not, would you consider such an order possible? HOESS: I have never heard anything about this, and I do not know anything either about an order to evacuate any camps in southern Germany, as I have already mentioned. Apart from that, I consider it quite impossible that a camp could be destroyed by this method. DR. KAUFFMANN: I have no further questions.	στρατόπεδο Sachsenhausen. Ο αρχηγός της Γκεστάπο, Gruppenfáhrer Máller, με κάλεσε το βράδυ και μου είπε ότι ο Reichsfáhrer είχε διατάξει την άμεση εκκένωση του στρατοπέδου Sachsenhausen. Επισήμανα στον Gruppenfáhrer Máller τι θα σήμαινε αυτό. Το Sachsenhausen δεν μπορούσε πλέον να βασιστεί σε κανένα άλλο στρατόπεδο, εκτός ίσως από μερικά στρατόπεδα εργασίας που ήταν συνδεδεμένα με τα οπλοστάσια, τα οποία ούτως ή άλλως ήταν σχεδόν γεμάτα. Οι περισσότεροι κρατούμενοι θα έπρεπε να φιλοξενηθούν κάπου στα δάση. Αυτό θα σήμαινε αμέτρητους χιλιάδες θανάτους και, πάνω απ' όλα, θα ήταν αδύνατο να τροφοδοτηθούν αυτά τα πλήθη ανθρώπων. Μου υποσχέθηκε ότι θα συζητούσε ξανά αυτά τα μέτρα με τον Ράιχσφυρερ. Με ξαναπήρε τηλέφωνο και μου είπε ότι ο Ράιχσφυρερ είχε αρνηθεί και απαιτούσε από τους διοικητές να εκτελέσουν αμέσως τις διαταγές του. Ταυτόχρονα, το Ravensbráck έπρεπε επίσης να εκκενωθεί με τον ίδιο τρόπο, αλλά αυτό δεν ήταν πλέον εφικτό. Δεν γνωρίζω σε ποιο βαθμό εκκενώθηκαν τα στρατόπεδα στη νότια Γερμανία, καθώς εμείς, η Επιθεώρηση, δεν είχαμε πλέον καμία σχέση με τη νότια Γερμανία. DR. KAUFFMANN: Έχει υποστηριχθεί εδώ – και αυτή είναι η τελευταία μου ερώτηση – ότι ο κατηγορούμενος Κάλτενμπρουνερ έδωσε την εντολή να καταστραφούν το Νταχάου και δύο βοηθητικά στρατόπεδα με βομβαρδισμούς ή με δηλητήριο. Σας ρωτώ, έχετε ακούσει τίποτα σχετικά με αυτό; Αν όχι, θεωρείτε πιθανή μια τέτοια εντολή; ΧΟΣ: Δεν έχω ακούσει ποτέ τίποτα σχετικά με αυτό και, όπως έχω ήδη αναφέρει, δεν γνωρίζω τίποτα σχετικά με διαταγή εκκένωσης στρατοπέδων στη νότια Γερμανία. Εκτός αυτού, θεωρώ εντελώς αδύνατο να καταστραφεί ένα στρατόπεδο με αυτή τη μέθοδο. DR. KAUFFMANN: Δεν έχω άλλες ερωτήσεις.

THE PRESIDENT: Do any of the defendants' counsel want to ask any questions? DR. MERKEL: Witness, did the State Police, as an authority of the Reich, have anything to do with the destruction of Jews in Auschwitz? HOESS: Yes, insofar as I received all my orders as to the carrying out of that action from the Obersturmfáhrer Eichmann. DR. MERKEL: Was the administration of concentration camps under the control of the Main Economic and Administrative Office? HOESS: Yes. DR. MERKEL: You said already that you had nothing to do with the RSHA. HOESS: No. DR. MERKEL: Please, will you emphasize, therefore, that the Gestapo as such had nothing to do with the administration of the camps or the accommodation, feeding, and treatment of the internees, but that this was exclusively a matter for the Main Economic and Administrative Office? HOESS: Yes, that is quite correct. DR. MERKEL: How do you explain it then that you, nevertheless, discussed different questions concerning concentration camps with Máller? HOESS: The RSHA, or rather Amt IV, had the executive power	ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μήπως κάποιος συνήγορος των κατηγορουμένων θέλει να κάνει οποιεσδήποτε ερωτήσεις; DR. MERKEL: Μάρτυρα, μήπως η Κρατική Αστυνομία, ως αρχή του Ράιχ, είχε καμία σχέση με την καταστροφή των Εβραίων στο Άουσβιτς; HOESS: Ναι, εφόσον έλαβα όλες τις εντολές μου για την εκτέλεση αυτής της ενέργειας από τον Obersturmfáhrer Eichmann. DR. MERKEL: Η διοίκηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης ήταν υπό τον έλεγχο της Κεντρικής Οικονομικής και Διοικητικής Υπηρεσίας; HOESS: Ναι. DR. MERKEL: Είπατε ήδη ότι δεν είχατε καμία σχέση με την RSHA. HOESS: Όχι. DR. MERKEL: Παρακαλώ, θα τονίσετε, επομένως, ότι η Γκεστάπο ως τέτοια δεν είχε καμία σχέση με τη διοίκηση των στρατοπέδων ή τη στέγαση, τη σίτιση και τη μεταχείριση των κρατουμένων, αλλά ότι αυτό ήταν αποκλειστικά θέμα της Κύριας Οικονομικής και Διοικητικής Υπηρεσίας; HOESS: Ναι, αυτό είναι απολύτως σωστό. DR. MERKEL: Πώς εξηγείτε τότε ότι, παρ' όλα αυτά, συζητήσατε διάφορα ζητήματα σχετικά με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης με τον Máller;

for the directing of all internees into camps, classification into the camp grades 1, 2, 3, and furthermore, the punishments which were to be carried out on the part of the RSHA. Executions, the accommodation, of special internees, and all question which might ensue therefrom were also taken care of by the RSHA or Amt IV. DR. MERKEL: When was this Main Economic and Administrative Office created? HOESS: The Main Economic and Administrative Office existed since 1933 under various names. The Inspectorate of Concentration Camps was, however, subordinated only to this Main Economic and Administrative Office since the year 1941. DR. MERKEL: Then these concentration camps were from the very beginning under the control of this Main Economic and Administrative Office, that is to say the SS and not the State Police. HOESS: Yes. DR. MERKEL: You mentioned the name of Dr. Rascher a while ago. Do you know this doctor personally? HOESS: Yes. DR. MERKEL: Do you know that Dr. Rascher before beginning his work at Dachau had become a member of the SS? HOESS: No, I know nothing about that. I only know that later he--I still saw him in the uniform of an Air Force medical officer. Later he was supposed to have been taken over into the SS, but I did not see him again. DR. MERKEL: I have no further questions. Thank you very	HOESS: Το RSHA, ή μάλλον το Amt IV, είχε την εκτελεστική εξουσία για την κατανομή όλων των εγκλείστων σε στρατόπεδα, την κατάταξη στις κατηγορίες στρατοπέδων 1, 2, 3 και, επιπλέον, τις τιμωρίες που έπρεπε να εκτελεστούν από την πλευρά του RSHA. Οι εκτελέσεις, η φιλοξενία των ειδικών κρατουμένων και όλα τα ζητήματα που θα μπορούσαν να προκύψουν από αυτές αναλαμβάνονταν επίσης από το RSHA ή το Amt IV. DR. MERKEL: Πότε δημιουργήθηκε αυτή η Κύρια Οικονομική και Διοικητική Υπηρεσία; HOESS: Η Κύρια Οικονομική και Διοικητική Υπηρεσία υπήρχε από το 1933 με διάφορες ονομασίες. Η Επιθεώρηση των Στρατοπέδων Συγκέντρωσης υπάγονταν, ωστόσο, μόνο σε αυτό το Κύριο Οικονομικό και Διοικητικό Γραφείο από το έτος 1941. DR. MERKEL: Τότε αυτά τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ήταν από την αρχή υπό τον έλεγχο αυτής της Κύριας Οικονομικής και Διοικητικής Υπηρεσίας, δηλαδή των SS και όχι της Κρατικής Αστυνομίας. HOESS: Ναι. DR. MERKEL: Αναφέρατε το όνομα του Dr. Rascher πριν από λίγο. Γνωρίζετε αυτόν τον γιατρό προσωπικά; HOESS: Ναι. DR. MERKEL: Γνωρίζετε ότι ο Dr. Rascher πριν ξεκινήσει την εργασία του στο Dachau είχε γίνει μέλος των SS; HOESS: Όχι, δεν γνωρίζω τίποτα γι' αυτό. Ξέρω μόνο ότι αργότερα... τον είδα ακόμα με τη στολή του ιατρού της Πολεμικής Αεροπορίας. Αργότερα υποτίθεται ότι εντάχθηκε στα SS, αλλά δεν τον ξαναείδα.

much. HERR LUDWIG BABEL (Counsel for SS): Witness, at the beginning of your examination you stated that when you were ordered to the Reichsfáhrer SS Himmler, he told you that the carrying out of this order of the Fáhrer was to be left to the SS and that the SS had been ordered to do it. What is to be understood under this general title SS? HOESS: According to the explanations of the Reichsfáhrer, this could only mean the men guarding the concentration camps. According to the nature of the order only concentration camp crews and not the Waffen SS could be concerned with the carrying out of this task. HERR BABEL: How many members of the SS were assigned to concentration camps, and which units did they belong to? HOESS: Toward the end of the war there were approximately 35,000 SS men and in my estimation approximately 10,000 men from the Army, Air Force, and the Navy detailed to the labor camps for guard duties. HERR BABEL: What were the tasks of these guards? As far as I know, the duties varied. First, there was the actual guarding and then there was a certain amount of administrative work within the camp. HOESS: Yes, that is correct. HERR BABEL: How many guards were there within the camps for, let us say, 1,000 internees? HOESS: You cannot estimate it in that way. According to my observations about 10 percent of the total number of guarding personnel were used for internal duties, that is to say,	DR. MERKEL: Δεν έχω άλλες ερωτήσεις. Σας ευχαριστώ πολύ. HERR LUDWIG BABEL: Μάρτυρα, στην αρχή της εξέτασής σας δηλώσατε ότι όταν πήρατε εντολή από τον Ράιχσφυρερ SS Himmler, αυτός σας είπε ότι η εκτέλεση αυτής της εντολής του Φύρερ έπρεπε να αφεθεί στα SS και ότι τα SS είχαν διαταχθεί να το κάνουν. Τι πρέπει να εννοηθεί κάτω από αυτόν τον γενικό τίτλο SS; HOESS: Σύμφωνα με τις εξηγήσεις του Ράιχσφυρερ, αυτό θα μπορούσε να σημαίνει μόνο τους άνδρες που φρουρούσαν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Σύμφωνα με τη φύση της διαταγής, μόνο τα πληρώματα των στρατοπέδων συγκέντρωσης και όχι τα Waffen SS θα μπορούσαν να ασχοληθούν με την εκτέλεση αυτού του καθήκοντος. HERR BABEL: Πόσα μέλη των SS είχαν τοποθετηθεί σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και σε ποιες μονάδες ανήκαν; HOESS: Προς το τέλος του πολέμου υπήρχαν περίπου 35.000 άνδρες των SS και, κατά την εκτίμησή μου, περίπου 10.000 άνδρες από τον στρατό, την αεροπορία και το ναυτικό που είχαν αποσπαστεί στα στρατόπεδα εργασίας για καθήκοντα φύλαξης. HERR BABEL: Ποια ήταν τα καθήκοντα αυτών των φρουρών; Απ' όσο γνωρίζω, τα καθήκοντα ποικίλλουν. Πρώτον, υπήρχε η πραγματική φύλαξη και, στη συνέχεια, υπήρχε ένα ορισμένο ποσό διοικητικής εργασίας εντός του στρατοπέδου. HOESS: Ναι, αυτό είναι σωστό. HERR BABEL: Πόσοι φύλακες υπήρχαν στα στρατόπεδα για, ας πούμε, 1.000 εσωτερικούς κρατούμενους; HOESS: Δεν μπορείτε να το υπολογίσετε με αυτόν τον τρόπο. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις μου, περίπου το 10% του συνολικού αριθμού του προσωπικού φύλαξης χρησιμοποιούνταν για εσωτερικά καθήκοντα, δηλαδή για τη διοίκηση και την

administration and supervision of internees within the camp, including the medical personnel of the camp.	εποπτεία των εσωτερικών κρατουμένων εντός του στρατοπέδου, συμπεριλαμβανομένου του ιατρικού προσωπικού του στρατοπέδου.
HERR BABEL: So that 90 percent were therefore used far the exterior guarding, that is to say, for watching the camp from watch towers and for escorting the internees on work assignments.	HERR BABEL: Άρα το 90 τοις εκατό χρησιμοποιούνταν για την εξωτερική φύλαξη, δηλαδή για την παρακολούθηση του στρατοπέδου από πύργους επιφυλακής και για τη συνοδεία των εσωτερικών κρατουμένων σε αποστολές εργασίας.
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
HERR BABEL: Did you make any observations as to whether there was any ill-treatment of prisoners to a greater or lesser degree on the part of those guards, or whether the ill-treatment was mainly to be traced back to the so-called Kapos?	HERR BABEL: Κάνατε οποιεσδήποτε παρατηρήσεις σχετικά με το αν υπήρχε κακομεταχείριση κρατουμένων σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό από την πλευρά αυτών των φρουρών, ή αν η κακομεταχείριση οφειλόταν κυρίως στους λεγόμενους Kapos;
HOESS: If any ill-treatment of prisoners by guards occurred-I myself have never observed any--then this was possible only to a very small degree since all offices in charge of the camps took care that as few SS men as possible had direct contact with the inmates, because in the course of the years the guard personnel had deteriorated to such an extent that the standards formerly demanded could no longer be maintained.	HOESS: Αν συνέβαινε κακομεταχείριση κρατουμένων από τους φύλακες - εγώ προσωπικά δεν έχω παρατηρήσει ποτέ κάτι τέτοιο - τότε αυτό ήταν δυνατό μόνο σε πολύ μικρό βαθμό, καθώς όλες οι υπηρεσίες που ήταν υπεύθυνες για τα στρατόπεδα φρόντιζαν ώστε όσο το δυνατόν λιγότεροι άνδρες των SS να έχουν άμεση επαφή με τους κρατουμένους, επειδή με την πάροδο των ετών το προσωπικό φύλαξης είχε υποβαθμιστεί σε τέτοιο βαθμό που δεν μπορούσαν πλέον να διατηρηθούν τα πρότυπα που απαιτούνταν παλαιότερα.
We had thousands of guards who could hardly speak German, who came from all lands as volunteers and joined these, units, or we had older men, between 50 and 60, who lacked all interest in their work, so that a camp commander had to watch constantly that these men fulfilled even the lowest requirements of their duties. It is obvious that there were elements among them who would ill-treat internees, but this ill-treatment was never tolerated.	Είχαμε χιλιάδες φρουρούς που με δυσκολία μιλούσαν γερμανικά, οι οποίοι ήρθαν από όλες τις χώρες ως εθελοντές και εντάχθηκαν σε αυτές τις μονάδες, ή είχαμε ηλικιωμένους άνδρες, μεταξύ 50 και 60 ετών, οι οποίοι στερούνταν κάθε ενδιαφέρον για τη δουλειά τους, έτσι ώστε ένας διοικητής στρατοπέδου έπρεπε να παρακολουθεί συνεχώς ότι αυτοί οι άνδρες εκπλήρωναν ακόμη και τις χαμηλότερες απαιτήσεις των καθηκόντων τους. Είναι προφανές ότι υπήρχαν στοιχεία ανάμεσά τους που κακομεταχειρίζονταν τους εγκλείστους, αλλά αυτή η κακομεταχείριση δεν ήταν ποτέ ανεκτή.
Besides, it was impossible to have these masses of people directed at work or when in the camp by SS men only; therefore, inmates had to be assigned everywhere to direct the	Εξάλλου, ήταν αδύνατο να κατευθυνθούν αυτές τις μάζες

other prisoners and set them to work. The internal administration of the camp was almost completely in their hands. Of course a great deal of ill-treatment occurred which could not be avoided because at night there were hardly any members of the SS in the camps. Only in specific cases were SS men allowed to enter the camp, so that the internees were more or less exposed to these Kapos.

HERR BABEL: You have already mentioned regulations which existed for the guards, but there was also a standing order in each camp. In this camp order certainly punishment was provided for internees who violated the camp rules. What punishment was provided?

HOESS: First of all, transfer to a penal company (Strafkompanie), that is to say, harder work and restricted accommodations; next, detention in the cell block, detention in a dark cell; and in very serious cases, chaining or strapping. Punishment by strapping was prohibited in the year 1942 or 1943--I cannot say exactly when--by the Reichsfáhrer. Then there was the punishment of standing at the camp gate over a rather long period, and finally corporal punishment.

However, no commander could decree this corporal punishment on his own authority. He could only apply for it. In the case of men, the decision came from the Inspector of Concentration Camps Gruppenfáhrer Schmidt, and where women were concerned, the Reichsfáhrer reserved the decision exclusively for himself.

ανθρώπων κατά την εργασία ή όταν βρίσκονταν στο στρατόπεδο μόνο άνδρες των SS. Επομένως, έπρεπε να οριστούν παντού κρατούμενοι για να κατευθύνουν τους άλλους κρατούμενους και να τους βάζουν σε δουλειά. Η εσωτερική διοίκηση του στρατοπέδου ήταν σχεδόν εξ ολοκλήρου στα χέρια τους. Φυσικά συνέβαιναν πολλές κακομεταχειρίσεις, οι οποίες δεν μπορούσαν να αποφευχθούν επειδή τη νύχτα δεν υπήρχαν σχεδόν καθόλου μέλη των SS στα στρατόπεδα. Μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις επιτρεπόταν σε άνδρες των SS να εισέλθουν στο στρατόπεδο, οπότε οι εσωτερικοί κρατούμενοι ήταν περισσότερο ή λιγότερο εκτεθειμένοι σε αυτούς τους Kapos.

HERR BABEL: Αναφέρατε ήδη τους κανονισμούς που υπήρχαν για τους φρουρούς, αλλά υπήρχε επίσης μια μόνιμη διαταγή σε κάθε στρατόπεδο. Σε αυτή τη διαταγή του στρατοπέδου προβλεπόταν βεβαίως τιμωρία για τους εσωτερικούς κρατούμενους που παραβίαζαν τους κανόνες του στρατοπέδου. Ποια τιμωρία προβλεπόταν;

HOESS: Πρώτα απ' όλα, μετάθεση σε ποινικό λόχο (Strafkompanie), δηλαδή σκληρότερη εργασία και περιορισμένα καταλύματα- στη συνέχεια, κράτηση στην πτέρυγα των κελιών, κράτηση σε σκοτεινό κελί- και σε πολύ σοβαρές περιπτώσεις, αλυσοδεσία ή ιμάντες. Η τιμωρία με ιμάντα απαγορεύτηκε το έτος 1942 ή 1943 -δεν μπορώ να πω πότε ακριβώς- από τον Reichsfáhrer. Στη συνέχεια, υπήρχε η τιμωρία της παραμονής στην πύλη του στρατοπέδου για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα και, τέλος, η σωματική τιμωρία.

Ωστόσο, κανένας διοικητής δεν μπορούσε να διατάξει αυτή τη σωματική τιμωρία με δική του εξουσία. Μπορούσε μόνο να την ζητήσει. Στην περίπτωση των ανδρών, η απόφαση ερχόταν από τον Επιθεωρητή των Στρατοπέδων Συγκέντρωσης Gruppenfáhrer Schmidt, ενώ όσον αφορά τις γυναίκες, ο Reichsfáhrer επιφύλασσε την απόφαση αποκλειστικά για τον

HERR BABEL: It may also be known to you that for members of the SS, too, there were two penal camps which sometimes were called concentration camps, namely, Dachau and Danzig-Matzkau. HOESS: That is right. HERR BABEL: Were the existing camp regulations and the treatment of members of the SS who were put in such camps different from the regulations applying to the other concentration camps? HOESS: Yes, these two detention camps were not under the Inspectorate for Concentration Camps, but they were under an SS and Police court. I myself have neither inspected nor seen these two camps. HERR BABEL: So that you know nothing about the standing orders relating to those camps? HOESS: I know nothing about them. HERR BABEL: I have no further questions to the witness. THE PRESIDENT: The Tribunal will adjourn for 10 minutes. [A recess was taken.]	εαυτό του. HERR BABEL: Μπορεί επίσης να σας είναι γνωστό ότι και για τα μέλη των SS υπήρχαν δύο σωφρονιστικά στρατόπεδα που μερικές φορές ονομάζονταν στρατόπεδα συγκέντρωσης, δηλαδή το Νταχάου και το Danzig-Matzkau. HOESS: Σωστά. HERR BABEL: Ήταν οι υπάρχοντες κανονισμοί των στρατοπέδων και η μεταχείριση των μελών των SS που τοποθετήθηκαν σε αυτά τα στρατόπεδα διαφορετικοί από τους κανονισμούς που ίσχυαν στα άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης; HOESS: Ναι, αυτά τα δύο στρατόπεδα κράτησης δεν υπάγονταν στην Επιθεώρηση Στρατοπέδων Συγκέντρωσης, αλλά υπάγονταν σε δικαστήριο των SS και της Αστυνομίας. Εγώ ο ίδιος δεν έχω επιθεωρήσει ούτε έχω δει αυτά τα δύο στρατόπεδα. HERR BABEL: Δηλαδή δεν γνωρίζετε τίποτα για τις μόνιμες διαταγές που αφορούσαν αυτά τα στρατόπεδα; HOESS: Δεν γνωρίζω τίποτα γι' αυτά. HERR BABEL: Δεν έχω άλλες ερωτήσεις προς τον μάρτυρα. Το δικαστήριο θα διακόψει για 10 λεπτά. [Έγινε διακοπή.]
DR. HAENSEL: I have a question that I would like to ask the High Tribunal. A second defense counsel has been requested for the SS. Is it permitted that several questions be put for the	DR. HAENSEL: Έχω μια ερώτηση που θα ήθελα να απευθύνω στο Ανώτατο Δικαστήριο. Ζητήθηκε δεύτερος συνήγορος υπεράσπισης για τα SS. Επιτρέπεται να υποβληθούν πολλές

second defense counsel?	ερωτήσεις στον δεύτερο συνήγορο υπεράσπισης;
THE PRESIDENT: The Tribunal ruled a long time ago that only one counsel could be heard.	Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το Δικαστήριο αποφάσισε πριν από πολύ καιρό ότι μόνο ένας συνήγορος μπορεί να ακουστεί.
DR. HAENSEL: Yes.	Ο ΔΡ. HAENSEL: Ναι.
FLOTTENRICHTER OTTO KRANZBàHLER (Counsel for Defendant D`nitz): Witness, you just mentioned that members of the Navy were detailed to guard concentration camps.	FLOTTENRICHTER OTTO KRANZBàHLER (συνήγορος του κατηγορουμένου D`nitz): Μάρτυς, μόλις αναφέρατε ότι μέλη του Ναυτικού είχαν αναλάβει τη φύλαξη στρατοπέδων συγκέντρωσης.
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
FLOTTENRICHTER KRANZBàHLER: Were these concentration camps, or were they labor camps?	FLOTTENRICHTER KRANZBàHLER: Ήταν αυτά στρατόπεδα συγκέντρωσης ή ήταν στρατόπεδα εργασίας;
HOESS: They were labor camps.	HOESS: Ήταν στρατόπεδα εργασίας.
FLOTTENRICHM KRANZBàHLER: Are labor camps barracks camps of the armament industries?	FLOTTENRICHM KRANZBàHLER: Τα στρατόπεδα εργασίας είναι στρατόπεδα των βιομηχανιών οπλισμού;
HOESS: Yes, if they were not accommodated in the actual factories themselves.	HOESS: Ναι, αν δεν φιλοξενούνταν στα ίδια τα εργοστάσια.
FLOTTENRICHTER KRANZBàHLER: I have been informed that soldiers who were to be assigned for guard duty at labor camps were given over to the SS.	FLOTTENRICHTER KRANZBàHLER: Έχω πληροφορηθεί ότι οι στρατιώτες που επρόκειτο να τοποθετηθούν για φύλαξη σε στρατόπεδα εργασίας παραδόθηκαν στα SS.
HOESS: That is only partially correct. A part of these men-I do not recall the figures--was taken over into the SS. A part was returned to the original unit, or exchanged. Exchanges were continually taking place.	HOESS: Αυτό είναι μόνο εν μέρει σωστό. Ένα μέρος αυτών των ανδρών -δεν θυμάμαι τα νούμερα- πέρασε στα SS. Ένα μέρος επέστρεψε στην αρχική μονάδα ή ανταλλάχθηκε. Οι ανταλλαγές γίνονταν συνεχώς.
FLOTTENRICHTER KRANZBàHLER: Thank you.	FLOTTENRICHTER KRANZBàHLER: Σας ευχαριστώ.
COL. AMEN: If the Tribunal please, first I would like to submit, on behalf of our British Allies, a series of exhibits pertaining to	COL. AMEN: Αν το Δικαστήριο παρακαλεί, πρώτα θα ήθελα να καταθέσω, εκ μέρους των Βρετανών συμμάχων μας, μια σειρά

the Waffen-SS, without reading them. It is merely statistical information with respect to the number of Waffen-SS guards used at the concentration camps. I ask that the witness be shown Documents D-745 (a-b), D-746 (a-b),' D-747, D-748, D-749 (b), and D-750, one of them being a statement of this witness. [The documents were submitted to the witness.1 Witness, you made the statement, D-749 (b), which has been handed to you?	από τεκμήρια που αφορούν τα Waffen-SS, χωρίς να τα διαβάσω. Πρόκειται απλώς για στατιστικές πληροφορίες σε σχέση με τον αριθμό των φρουρών των Waffen-SS που χρησιμοποιήθηκαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Ζητώ να δει ο μάρτυρας τα έγγραφα D-745 (ab), D-746 (ab), D-747, D-748, D-749 (b) και D-750, ένα από τα οποία είναι η κατάθεση του μάρτυρα. [Τα έγγραφα υποβλήθηκαν στον μάρτυρα.1 Μάρτυρα, εσείς κάνατε τη δήλωση, D-749 (β), η οποία σας παραδόθηκε;
HOESS: Yes. COL. AMEN: And you are familiar with the content of the others? HOESS: Yes. COL. AMEN: And you testify that those figures are true and correct? HOESS: Yes. COL. AMEN: Very good. Those will become Exhibit Number USA-810. Witness, from time to time did any high Nazi officials or functionaries visit the camp at Mauthausen or Dachau while you were there?	HOESS: Ναι. COL. AMEN: Και γνωρίζετε το περιεχόμενο των άλλων; HOESS: Ναι. COL. AMEN: Και καταθέτετε ότι αυτά τα στοιχεία είναι αληθή και σωστά; HOESS: Ναι. COL. AMEN: Πολύ καλά. Αυτά θα αποτελέσουν το τεκμήριο με αριθμό USA-810. Μάρτυρα, κατά καιρούς επισκέφθηκαν κάποιοι υψηλοί Ναζί αξιωματούχοι ή λειτουργοί το στρατόπεδο του Μαουτχάουζεν ή του Νταχάου όσο ήσασταν εκεί;
HOESS: Yes. COL. AMEN: Will you state the names of such persons to the	HOESS: Ναι. COL. Θα αναφέρετε τα ονόματα αυτών των προσώπων στο δικαστήριο, παρακαλώ; HOESS: Θυμάμαι ότι το 1935 όλοι οι Gauleiter επιθεώρησαν το Νταχάου υπό την καθοδήγηση του Ράιχσφυρερ Himmler. Δεν

Tribunal please? HOESS: I remember that in 1935 all the Gauleiter inspected Dachau guided by Reichsfáhrer Himmler. I do not remember them individually. COL. AMEN: Do you recall any of the ministers having visited either of those camps while you were there? HOESS: Do you mean by this the inspection tour of 1935? COL. AMEN: At any time while you were at either of those concentration camps. HOESS: In 1938 Minister Frick was at Sachsenhausen. COL. AMEN: Do you recall any other ministers who were there at any time? HOESS: Not at Sachsenhausen, but at Auschwitz, the Minister of Justice. COL. AMEN: Who was he? HOESS: Thierack. COL. AMEN: And who else? Do you recall any others? HOESS: Yes, but, I do not remember the name for the moment. COL. AMEN: Well, who? HOESS: I have already stated that in the record, but at the moment I cannot recall the name. COL. AMEN: All right. You have testified that many of the execution orders were signed by Máller. Is that correct?	τους θυμάμαι μεμονωμένα. COL. AMEN: Θυμάστε να έχει επισκεφθεί κάποιος από τους υπουργούς κάποιο από αυτά τα στρατόπεδα όσο ήσασταν εκεί; HOESS: Εννοείτε την περιοδεία επιθεώρησης του 1935; COL. AMEN: Οποιαδήποτε στιγμή όσο ήσασταν σε κάποιο από αυτά τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. HOESS: Το 1938 ο υπουργός Φρικ ήταν στο Σαξενχάουζεν. COL. AMEN: Θυμάστε άλλους υπουργούς που ήταν εκεί κάποια στιγμή; HOESS: Όχι στο Sachsenhausen, αλλά στο Auschwitz, ο Υπουργός Δικαιοσύνης. COL. Ποιος ήταν αυτός; HOESS: Thierack. COL. Και ποιος άλλος; Θυμάστε κανέναν άλλον; HOESS: Ναι, αλλά δεν θυμάμαι το όνομα προς το παρόν. COL. Λοιπόν, ποιος; HOESS: Το έχω ήδη δηλώσει στα πρακτικά, αλλά προς το παρόν δεν μπορώ να θυμηθώ το όνομα. COL. AMEN: Εντάξει. Καταθέσατε ότι πολλές από τις εντολές εκτέλεσης υπογράφηκαν από τον Máller. Είναι σωστό αυτό; HOESS: Ναι. COL. AMEN: Δεν είναι γεγονός ότι όλες αυτές οι εντολές

HOESS: Yes. COL. AMEN: Is it not a fact that all of those execution orders to which you testified were signed by . . . DR. STEINBAUER: Pardon me, Mr. President, documents have been submitted and the witness is being questioned about the contents. The Defense is not in a position to follow the Prosecution because we do not know the contents of these documents. I request that we receive copies of them. THE PRESIDENT: Haven't copies of these documents been handed to the defendants? COL. AMEN: Yes, so I understood. We have copies here. However, five German copies have been distributed. THE PRESIDENT: Well, the matter can be looked into. COL. AMEN: Witness, I was asking you about these execution orders which you testify were signed by Máller. Do you understand? HOESS: Yes. COL. AMEN: Is it not a fact that all of these execution orders which you testify were signed by Máller were also signed by order of, or as representative of, the Chief of the RSHA, Kaltenbrunner?. HOESS: Yes. That was on the copies that I had in the originals. Afterwards, when I was employed at Oranienburg, it said underneath, "I. V. Máller"?"in Vertretung Máller" (as representative, Máller). COL. AMEN: In other words Máller was merely signing as the representative of the Chief of the RSHA, Kaltenbrunner? Is that	εκτέλεσης για τις οποίες καταθέσατε υπογράφηκαν από... DR. STEINBAUER: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, έχουν υποβληθεί έγγραφα και ο μάρτυρας ερωτάται για το περιεχόμενό τους. Η υπεράσπιση δεν είναι σε θέση να ακολουθήσει την Κατηγορούσα Αρχή διότι δεν γνωρίζουμε το περιεχόμενο αυτών των εγγράφων. Ζητώ να λάβουμε αντίγραφά τους. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν έχουν παραδοθεί αντίγραφα αυτών των εγγράφων στους κατηγορουμένους; COL. AMEN: Ναι, έτσι κατάλαβα. Έχουμε αντίγραφα εδώ. Ωστόσο, έχουν διανεμηθεί πέντε γερμανικά αντίγραφα. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, το θέμα μπορεί να εξεταστεί. COL. AMEN: Μάρτυς, σας ρωτούσα σχετικά με αυτές τις εντολές εκτέλεσης τις οποίες καταθέτετε ότι υπέγραψε ο Máller. Καταλαβαίνετε; HOESS: Ναι. COL. Δεν είναι γεγονός ότι όλες αυτές οι εντολές εκτέλεσης τις οποίες καταθέτετε ότι υπέγραψε ο Máller, υπογράφηκαν επίσης με εντολή ή ως εκπρόσωπος του αρχηγού του RSHA, από τον Kaltenbrunner; HOESS: Ναι. Αυτό ήταν στα αντίγραφα που είχα στα πρωτότυπα. Στη συνέχεια, όταν απασχολήθηκα στο Oranienburg, έγραφε από κάτω: "I. V. Máller"; "in Vertretung Máller" (ως εκπρόσωπος, Máller). COL. Με άλλα λόγια, ο Máller υπέγραφε απλώς ως εκπρόσωπος

not correct?	του αρχηγού του RSHA, Kaltenbrunner; Αυτό δεν είναι σωστό;
HOESS: I must assume so.	Πρέπει να υποθέσω ότι είναι έτσι.
COL. AMEN: And, of course, you know that Máller was a subordinate of the Chief of the RSHA, Kaltenbrunner.	COL. AMEN: Και, φυσικά, γνωρίζετε ότι ο Máller ήταν υφιστάμενος του αρχηγού του RSHA, Kaltenbrunner.
HOESS: Yes.	Ναι.
COL. AMEN: Witness, you made an affidavit, did you not, at the request of the Prosecution?	COL. AMEN: Μάρτυρα, κάνατε ένορκη κατάθεση, έτσι δεν είναι, μετά από αίτημα της κατηγορούσας αρχής;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
COL. AMEN: I ask that the witness be shown Document 3868-PS, which will become Exhibit USA-819.	COL. AMEN: Ζητώ να επιδειχθεί στον μάρτυρα το έγγραφο 3868-PS, το οποίο θα αποτελέσει το τεκμήριο USA-819.
[The document was submitted to the witness.]	[Το έγγραφο κατατέθηκε στον μάρτυρα.]
COL. AMEN: You signed that affidavit voluntarily, Witness?	COL. AMEN: Υπογράψατε αυτή την ένορκη βεβαίωση οικειοθελώς, μάρτυρα;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
COL. AMEN: And the affidavit is true in all respects?	COL. AMEN: Και η ένορκη βεβαίωση είναι αληθινή από κάθε άποψη;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
COL. AMEN: This, if the Tribunal please, we have in four languages. [Turning to the witness.] Some of the matters covered in this affidavit you have already told us about in part, so I will omit some parts of the affidavit. If you will follow along with me as I read, please. Do you have a copy of the affidavit before you?	COL. AMEN: Αυτό, αν το δικαστήριο το επιθυμεί, το έχουμε σε τέσσερις γλώσσες. [Στρέφεται προς τον μάρτυρα.] Κάποια από τα θέματα που καλύπτονται σε αυτή την ένορκη βεβαίωση μας τα έχετε ήδη πει εν μέρει, οπότε θα παραλείψω ορισμένα μέρη της ένορκης

HOESS: Yes. COL. AMEN: I will omit the first paragraph and start with Paragraph 2: "I have been constantly associated with the administration of concentration camps since 1934, serving at Dachau until 1938; then as Adjutant in Sachsenhausen from 1938 to 1 May 1940, when I was appointed Commandant of Auschwitz.. I commanded Auschwitz until 1 December 1943, and estimate that at least 2,500,000 victims were executed and exterminated there by gassing and burning, and at least another half million succumbed to starvation and disease making a total dead of about 3,000,000. This?figure represents about 70 or 80 percent of all persons sent to Auschwitz as prisoners, the remainder having been selected and used for slave labor in the concentration camp industries; included among the executed and burned were approximately 20,000 Russian prisoners of war (previously screened out of prisoner-of-war cages by the Gestapo) who were delivered at Auschwitz in Wehrmacht transports operated by regular Wehrmacht officers and men. The remainder of the total number of victims included about 100,000 German Jews, and great numbers of citizens, mostly Jewish, from Holland, France, Belgium, Poland, Hungary, Czechoslovakia, Greece, or other countries. We executed about 400,000 Hungarian Jews alone at Auschwitz in the summer of 1944." That is all true, Witness?	βεβαίωσης. Παρακαλώ, ακολουθήστε με καθώς διαβάζω. Έχετε αντίγραφο της ένορκης βεβαίωσης μπροστά σας; HOESS: Ναι. COL. AMEN: Θα παραλείψω την πρώτη παράγραφο και θα ξεκινήσω με την παράγραφο 2: "Συνδέθηκα διαρκώς με τη διοίκηση στρατοπέδων συγκέντρωσης από το 1934, υπηρετώντας στο Νταχάου μέχρι το 1938- στη συνέχεια ως υπασπιστής στο Σαξενχάουζεν από το 1938 μέχρι την 1η Μαΐου 1940, όταν διορίστηκα διοικητής του Άουσβιτς. Διοίκησα το Άουσβιτς μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1943, και υπολογίζω ότι τουλάχιστον 2.500.000 θύματα εκτελέστηκαν και εξοντώθηκαν εκεί με αεριοποίηση και καύση, και τουλάχιστον άλλο μισό εκατομμύριο υπέκυψαν στην πείνα και τις αρρώστιες κάνοντας το σύνολο των νεκρών περίπου 3.000.000. Αυτός ο αριθμός αντιπροσωπεύει περίπου το 70 ή 80 τοις εκατό όλων των ατόμων που στάλθηκαν στο Άουσβιτς ως αιχμάλωτοι, ενώ οι υπόλοιποι επιλέχθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν για σκλαβοπάζαρο στις βιομηχανίες των στρατοπέδων συγκέντρωσης- μεταξύ των εκτελεσθέντων και καμένων περιλαμβάνονταν περίπου 20.000 Ρώσοι αιχμάλωτοι πολέμου (οι οποίοι προηγουμένως είχαν διαχωριστεί από τα κλουβιά των αιχμαλώτων πολέμου από την Γκεστάπο), οι οποίοι παραδόθηκαν στο Άουσβιτς με μεταγωγικά της Βέρμαχτ που χειρίζονταν κανονικοί αξιωματικοί και άνδρες της Βέρμαχτ. Το υπόλοιπο του συνολικού αριθμού των θυμάτων περιελάμβανε περίπου 100.000 Γερμανοεβραίους και μεγάλο αριθμό πολιτών, κυρίως Εβραίων, από την Ολλανδία, τη Γαλλία, το Βέλγιο, την Πολωνία, την Ουγγαρία, την Τσεχοσλοβακία, την Ελλάδα ή άλλες χώρες. Εκτελέσαμε περίπου 400.000 Ούγγρους Εβραίους μόνο στο Άουσβιτς το καλοκαίρι του 1944". Όλα αυτά είναι αλήθεια, μάρτυς;

HOESS: Yes, it is.	HOESS: Ναι, είναι.
COL. AMEN: Now I omit the first few lines of Paragraph 3 and start in the middle of Paragraph 3: “. . . prior to establishment of the RSHA, the Secret State Police Office (Gestapo) and the Reich Office of Criminal Police were responsible for arrests, commitments to concentration camps, punishments and executions therein. After organization of the RSHA all of these functions were carried on as before, but pursuant to orders signed by Heydrich as Chief of the RSHA. While Kaltenbrunner was Chief of RSHA orders for protective custody, commitments, punishment, and individual executions were signed by Kaltenbrunner or by Máller, Chief of the Gestapo, as Kaltenbrunner's deputy."	COL. AMEN: Τώρα παραλείπω τις πρώτες γραμμές της παραγράφου 3 και ξεκινάω από τη μέση της παραγράφου 3: ". . πριν από την ίδρυση της RSHA, το Μυστικό Γραφείο Κρατικής Αστυνομίας (Γκεστάπο) και το Γραφείο Εγκληματολογικής Αστυνομίας του Ράιχ ήταν υπεύθυνα για τις συλλήψεις, τις δεσμεύσεις σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, τις τιμωρίες και τις εκτελέσεις σε αυτά. Μετά την οργάνωση του RSHA όλες αυτές οι λειτουργίες συνεχίστηκαν όπως και πριν, αλλά σύμφωνα με διαταγές που υπέγραφε ο Χάιντριχ ως αρχηγός του RSHA. Όσο ο Kaltenbrunner ήταν Αρχηγός του RSHA οι διαταγές για την προστατευτική κράτηση, τις δεσμεύσεις, τις τιμωρίες και τις μεμονωμένες εκτελέσεις υπογράφονταν από τον Kaltenbrunner ή από τον Máller, Αρχηγό της Γκεστάπο, ως αναπληρωτή του Kaltenbrunner".
THE PRESIDENT: Just for the sake of accuracy, the last date in Paragraph 2, is that 1943 or 1944?	ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Απλά για λόγους ακρίβειας, η τελευταία ημερομηνία της παραγράφου 2 είναι το 1943 ή το 1944;
COL. AMEN: 1944, I believe. Is that date correct, Witness, at the close of Paragraph 2, namely, that the 400,000 Hungarian Jews alone at Auschwitz in the summer of 1944 were executed? is that 1944 or 1943?	COL. AMEN: 1944, πιστεύω. Είναι σωστή αυτή η ημερομηνία, μάρτυς, στο τέλος της παραγράφου 2, ότι δηλαδή οι 400.000 Ούγγροι Εβραίοι μόνο στο Άουσβιτς το καλοκαίρι του 1944 εκτελέστηκαν ; είναι το 1944 ή το 1943;
HOESS: 1944. Part of that figure also goes back to 1943; only a part. I cannot give the exact figure; the end was 1944, autumn of 1944.	HOESS: Το 1944. Ένα μέρος αυτού του αριθμού ανάγεται επίσης στο 1943- μόνο ένα μέρος. Δεν μπορώ να δώσω τον ακριβή αριθμό- το τέλος ήταν το 1944, το φθινόπωρο του 1944.
COL. AMEN: Right. "4. Mass executions by gassing commenced during the summer of 1941 and continued until fall 1944. 1 personally supervised executions at Auschwitz until first of December 1943 and know by reason of my continued duties in the Inspectorate of Concentration Camps, WVHA, that these mass executions	COL. AMEN: Σωστά. "4. Οι μαζικές εκτελέσεις με θαλάμους αερίων άρχισαν το καλοκαίρι του 1941 και συνεχίστηκαν μέχρι το φθινόπωρο του 1944. 1 επέβλεπα προσωπικά τις εκτελέσεις στο Άουσβιτς μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1943 και γνωρίζω λόγω των

continued as stated above. All mass executions by gassing took place under the direct order, supervision, and responsibility of RSHA. I received all orders for carrying out these mass executions directly from RSHA." Are those statements true and correct, Witness?	συνεχιζόμενων καθηκόντων μου στην Επιθεώρηση των Στρατοπέδων Συγκέντρωσης, WVHA, ότι αυτές οι μαζικές εκτελέσεις συνεχίστηκαν όπως αναφέρθηκε παραπάνω. Όλες οι μαζικές εκτελέσεις με θαλάμους αερίων έλαβαν χώρα υπό την άμεση εντολή, εποπτεία και ευθύνη της RSHA. Έλαβα όλες τις εντολές για την εκτέλεση αυτών των μαζικών εκτελέσεων απευθείας από την RSHA". Είναι αυτές οι δηλώσεις αληθείς και σωστές, μάρτυρα;
HOESS: Yes, they are.	HOESS: Ναι, είναι.
COL. AMEN: "5. On 1 December 1943 I became Chief of Amt 1 in Amt Group D of the WVHA, and in that office was responsible for co-ordinating all matters arising between RSHA and concentration camps under the administration of WVHA. I held this position until the end of the war. Pohl, as Chief of WVHA, and Kaltenbrunner, as Chief of RSHA, often conferred personally and frequently communicated orally and in writing concerning concentration camps. . . ."	COL. AMEN: "5. Την 1η Δεκεμβρίου 1943 έγινα επικεφαλής του Amt 1 στην Ομάδα Δ του Amt της WVHA και στο γραφείο αυτό ήμουν υπεύθυνος για το συντονισμό όλων των θεμάτων που προέκυπταν μεταξύ της RSHA και των στρατοπέδων συγκέντρωσης που υπάγονταν στη διοίκηση της WVHA. Κατείχα αυτή τη θέση μέχρι το τέλος του πολέμου. Ο Pohl, ως επικεφαλής του WVHA, και ο Kaltenbrunner, ως επικεφαλής του RSHA, συχνά συσκέπτονταν προσωπικά και συχνά επικοινωνούσαν προφορικά και γραπτά σχετικά με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. . ."
You have already told us about the lengthy report which you took to Kaltenbrunner in Berlin, so I will omit the remainder of Paragraph 5.	Μας είπατε ήδη για τη μακροσκελή έκθεση που πήγατε στον Kaltenbrunner στο Βερολίνο, οπότε θα παραλείψω το υπόλοιπο της παραγράφου 5.
"6. The 'final solution' of the Jewish question meant the complete extermination of all Jews in Europe. I was ordered to establish extermination facilities at Auschwitz in June 1941. At that time, there were already in the General Government three other extermination camps: Belzek, Treblinka, and Wolzek. These camps were under the Einsatzkommando of the Security Police and SD. I visited Treblinka to find out how they carried out their exterminations. The camp commandant at Treblinka told me that he had liquidated 80,000 in the course of one-half year. He was principally concerned with liquidating all the Jews from the Warsaw Ghetto. He used monoxide gas, and I did not	"6. Η "τελική λύση" του εβραϊκού ζητήματος σήμαινε την πλήρη εξόντωση όλων των Εβραίων στην Ευρώπη. Τον Ιούνιο του 1941 διατάχθηκα να δημιουργήσω εγκαταστάσεις εξόντωσης στο Άουσβιτς. Εκείνη την εποχή υπήρχαν ήδη στη Γενική Κυβέρνηση άλλα τρία στρατόπεδα εξόντωσης: το Μπέλζεκ, η Τρεμπλίνκα και το Βόλζεκ. Αυτά τα στρατόπεδα υπάγονταν στο Einsatzkommando της Αστυνομίας Ασφαλείας και της SD. Επισκέφθηκα την Τρεμπλίνκα για να μάθω πώς πραγματοποιούσαν τις εξοντώσεις τους. Ο διοικητής του στρατοπέδου της Τρεμπλίνκα μου είπε ότι είχε εξοντώσει 80.000 σε διάστημα μισού έτους. Ασχολήθηκε κυρίως με την

think that his methods were very efficient.	εκκαθάριση όλων των Εβραίων από το γκέτο της Βαρσοβίας. Χρησιμοποιούσε αέριο μονοξείδιο και δεν πίστευα ότι οι μέθοδοί του ήταν πολύ αποτελεσματικές.
So when I set up the extermination building at Auschwitz, I used Cyklon B, which was a crystallized prussic acid which we dropped into the death chamber from a small opening. It took from 3 to 15 minutes to kill the people in the death chamber, depending upon climatic conditions. We knew when the people were dead because their screaming stopped. We usually waited about one-half hour before we opened the doors and removed the bodies. After the bodies were removed our special Kommandos took off the rings and extracted the gold from the teeth of the corpses."	Έτσι, όταν έστησα το κτίριο εξόντωσης στο Άουσβιτς, χρησιμοποίησα το Cyklon B, το οποίο ήταν ένα κρυσταλλικό προυσικό οξύ, το οποίο ρίχναμε στον θάλαμο θανάτου από ένα μικρό άνοιγμα. Χρειαζόταν από 3 έως 15 λεπτά για να σκοτώσει τους ανθρώπους στο θάλαμο θανάτου, ανάλογα με τις κλιματολογικές συνθήκες. Καταλαβαίναμε πότε οι άνθρωποι ήταν νεκροί, επειδή οι κραυγές τους σταματούσαν. Συνήθως περιμέναμε περίπου μισή ώρα πριν ανοίξουμε τις πόρτες και αφαιρέσουμε τα πτώματα. Μετά την αφαίρεση των πτωμάτων οι ειδικοί μας κομάντος έβγαζαν τα δαχτυλίδια και έβγαζαν το χρυσό από τα δόντια των πτωμάτων".
Is that all true and correct, Witness?	Είναι όλα αυτά αληθινά και σωστά, μάρτυς;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
COL. AMEN: Incidentally, what was done with the gold which was taken from the teeth of the corpses, do you know?	COL. AMEN: Παρεμπιπτόντως, τι έγινε με τον χρυσό που αφαιρέθηκε από τα δόντια των πτωμάτων, γνωρίζετε;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
COL. AMEN: Will you tell the Tribunal?	COL. AMEN: Θα το πείτε στο Δικαστήριο;
HOESS: This gold was melted down and brought to the Chief Medical Office of the SS at Berlin.	HOESS: Αυτός ο χρυσός λιώθηκε και μεταφέρθηκε στο Ιατρικό Γραφείο των SS στο Βερολίνο.
COL. AMEN:	COL. AMEN:
"7 Another improvement we made over Treblinka was that we built our gas chamber to accommodate 2,000 people at one time whereas at Treblinka their 10 gas chambers only accommodated 200 people each. The way we selected our victims was as follows: We had two SS doctors on duty at Auschwitz to examine the incoming transports of prisoners. The	"7 Μια άλλη βελτίωση που κάναμε σε σχέση με την Τρεμπλίνκα ήταν ότι κατασκευάσαμε τον θάλαμο αερίων μας για να φιλοξενεί 2.000 άτομα ταυτόχρονα, ενώ στην Τρεμπλίνκα οι 10 θάλαμοι αερίων τους φιλοξενούσαν μόνο 200 άτομα ο καθένας. Ο τρόπος με τον οποίο επιλέγαμε τα θύματά μας ήταν ο εξής:

prisoners would be marched by one of the doctors who would make spot decisions as they walked by. Those who were fit for work were sent into the camp. Others were sent immediately to the extermination plants. Children of tender years were invariably exterminated since by reason of their youth they were unable to work. Still another improvement we made over Treblinka was that at Treblinka the victims almost always knew that they were to be exterminated and at Auschwitz we endeavored to fool the victims into thinking that they were to go through a delousing process. Of course, frequently they realized our true intentions and we sometimes had riots and difficulties due to that fact. Very frequently women would hide their children under the clothes, but of course when we found them we would send the children in to be exterminated. We were required to carry out these exterminations in secrecy but of course the foul and nauseating stench from the continuous burning of bodies permeated the entire area and all of the people living in the surrounding communities knew that exterminations were going on at Auschwitz." Is that all true and correct, Witness?	Είχαμε δύο γιατρούς των SS στο Άουσβιτς για να εξετάζουν τους εισερχόμενους κρατούμενους. Οι κρατούμενοι περνούσαν από έναν από τους γιατρούς, ο οποίος έπαιρνε αποφάσεις καθώς περνούσαν. Αυτοί που ήταν ικανοί για εργασία στέλνονταν στο στρατόπεδο. Άλλοι στέλνονταν αμέσως στα εργοστάσια εξόντωσης. Τα παιδιά τρυφερής ηλικίας εξοντώνονταν πάντοτε, καθώς λόγω της νεότητάς τους δεν ήταν σε θέση να εργαστούν. Μια άλλη βελτίωση που κάναμε σε σχέση με την Τρεμπλίνκα ήταν ότι στην Τρεμπλίνκα τα θύματα γνώριζαν σχεδόν πάντα ότι επρόκειτο να εξοντωθούν, ενώ στο Άουσβιτς προσπαθούσαμε να ξεγελάσουμε τα θύματα ώστε να νομίζουν ότι επρόκειτο να περάσουν από διαδικασία απολυμάνσεως. Φυσικά, συχνά αντιλαμβάνονταν τις πραγματικές μας προθέσεις και μερικές φορές είχαμε ταραχές και δυσκολίες εξαιτίας αυτού του γεγονότος. Πολύ συχνά οι γυναίκες έκρυβαν τα παιδιά τους κάτω από τα ρούχα, αλλά φυσικά όταν τα βρίσκαμε τα στέλναμε μέσα για εξόντωση. Ήμασταν υποχρεωμένοι να πραγματοποιούμε αυτές τις εξοντώσεις με μυστικότητα, αλλά φυσικά η βρώμικη και αηδιαστική δυσοσμία από τη συνεχή καύση των πτωμάτων διαπερνούσε ολόκληρη την περιοχή και όλοι οι άνθρωποι που ζούσαν στις γύρω κοινότητες γνώριζαν ότι οι εξοντώσεις γίνονταν στο Άουσβιτς". Είναι όλα αυτά αληθινά και σωστά, Μάρτυρας;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
COL. AMEN: Now, I will omit Paragraphs 8 and 9, which have to do with the medical experiments as to which you have already testified.	COL. AMEN: Τώρα, θα παραλείψω τις παραγράφους 8 και 9, οι οποίες έχουν να κάνουν με τα ιατρικά πειράματα για τα οποία έχετε ήδη καταθέσει.
"10. Rudolf Mildner was the chief of the Gestapo at Katowice . . . from approximately March 1941 until September 1943. As such, he frequently sent prisoners to Auschwitz for incarceration or execution. He visited Auschwitz on several occasions. The Gestapo court, the SS Standgericht, which tried	"10. Ο Ρούντολφ Μίλντνερ ήταν ο αρχηγός της Γκεστάπο στο Κατοβίτσε . . . περίπου από τον Μάρτιο του 1941 έως τον Σεπτέμβριο του 1943. Ως τέτοιος, συχνά έστελνε κρατούμενους στο Άουσβιτς για εγκλεισμό ή εκτέλεση. Επισκέφθηκε το Άουσβιτς αρκετές φορές. Το δικαστήριο της Γκεστάπο, το SS Standgericht, το οποίο δίκαζε άτομα που

persons accused of various crimes, such as escaping prisoners of war, et cetera, ?frequently met within Auschwitz, and Mildner often attended the trial of such persons, who usually were executed in Auschwitz following their sentence. I showed Mildner through the extermination plant at Auschwitz and he was directly interested in it since he had to send the Jews from his territory for execution at Auschwitz.	κατηγορούνταν για διάφορα εγκλήματα, όπως απόδραση αιχμαλώτων πολέμου κ.λπ., ?συνεδρίαζε συχνά εντός του Άουσβιτς, και ο Μίλντνερ συχνά παρακολουθούσε τη δίκη αυτών των ατόμων, τα οποία συνήθως εκτελούνταν στο Άουσβιτς μετά την καταδίκη τους. Έδειξα στον Μίλντνερ το εργοστάσιο εξόντωσης στο Άουσβιτς και ενδιαφέρθηκε άμεσα γι' αυτό, καθώς έπρεπε να στέλνει τους Εβραίους από την περιοχή του για εκτέλεση στο Άουσβιτς.
"I understand English as it is written above. The above statements are true; this declaration is made by me voluntarily and without compulsion; after reading over the statement I have signed and executed the same at Nuremberg, Germany, on the fifth day of April 1946." Now I ask you, Witness, is everything which I have read to you true to your own knowledge? HOESS: Yes. COL. AMEN: That concludes my cross-examination, except for one exhibit that our British allies would like to have in, which is a summary sheet of the exhibits which I introduced at the commencement of the cross-examination. That will be Exhibit Number USA-810. It is a summary of the earlier exhibits that I put in with respect to the Waffen-SS at the commencement of my cross-examination. Now, I understand, Your Lordship, that both the Soviet and the French delegations have one or two questions which they consider peculiar to their country which they would like to put to this witness. THE PRESIDENT: General Rudenko, you will remember that the Tribunal was assured by Counsel for the Prosecution that, so far as witnesses were concerned, with the exception of one or. two particular defendants, the Prosecution would have only one cross-examination and now, since that assurance was given, this is the second instance when the Prosecution have desired	"Καταλαβαίνω τα αγγλικά όπως γράφεται παραπάνω. Οι παραπάνω δηλώσεις είναι αληθείς- η δήλωση αυτή γίνεται από εμένα εθελοντικά και χωρίς εξαναγκασμό- αφού διάβασα τη δήλωση, την υπέγραψα και την εκτέλεσα στη Νυρεμβέργη της Γερμανίας, την πέμπτη ημέρα του Απριλίου 1946". Τώρα σας ρωτώ, μάρτυς, είναι όλα όσα σας διάβασα αληθή εξ ιδίας γνώσεως; HOESS: Ναι. COL. AMEN: Με αυτό ολοκληρώνεται η αντεξέτασή μου, εκτός από ένα τεκμήριο που οι Βρετανοί σύμμαχοί μας θα ήθελαν να προσκομίσουν, το οποίο είναι ένα συνοπτικό φύλλο των τεκμηρίων που παρουσίασα κατά την έναρξη της αντεξέτασης. Αυτό θα είναι το τεκμήριο με αριθμό USA-810. Είναι μια περίληψη των προηγούμενων εκθεμάτων που έθεσα σε σχέση με τη Waffen-SS κατά την έναρξη της αντεξέτασής μου. Τώρα, καταλαβαίνω, Εξοχότατε, ότι τόσο η σοβιετική όσο και η γαλλική αντιπροσωπεία έχουν μία ή δύο ερωτήσεις που θεωρούν ότι αφορούν τη χώρα τους και τις οποίες θα ήθελαν να θέσουν στον μάρτυρα. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Στρατηγέ Rudenko, θα θυμάστε ότι το Δικαστήριο είχε διαβεβαιωθεί από το συνήγορο της κατηγορούσας αρχής ότι, όσον αφορά τους μάρτυρες, με εξαίρεση έναν ή δύο συγκεκριμένους κατηγορούμενους, η Κατηγορούσα Αρχή θα είχε μόνο μία αντεξέταση και τώρα, από τότε που δόθηκε αυτή

to have more than one cross-examination.	η διαβεβαίωση, αυτή είναι η δεύτερη περίπτωση που η Κατηγορούσα Αρχή επιθυμεί να έχει περισσότερες από μία αντεξετάσεις.
GEN. RUDENKO: This is correct, Mr. President, that the Prosecution did make that statement; however, the Prosecution reserved the right to do otherwise on certain occasions when deemed necessary. Since, in this case, the Prosecution represent four different states, occasions do arise when each of the prosecutors feels that he has the right to ask the defendant or witnesses individual questions particularly interesting to his own country.	GEN. RUDENKO: Αυτό είναι σωστό, κύριε Πρόεδρε, ότι η Εισαγγελία προέβη σε αυτή τη δήλωση- ωστόσο, η Εισαγγελία επιφυλάχθηκε του δικαιώματος να πράξει διαφορετικά σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν αυτό κριθεί αναγκαίο. Δεδομένου ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η Εισαγγελία εκπροσωπεί τέσσερα διαφορετικά κράτη, προκύπτουν περιστάσεις κατά τις οποίες ο καθένας από τους εισαγγελείς θεωρεί ότι έχει το δικαίωμα να θέσει στον κατηγορούμενο ή στους μάρτυρες μεμονωμένες ερωτήσεις που ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τη δική του χώρα.
THE PRESIDENT: Will you indicate the nature of the questions which the Soviet Prosecution desire to put? I mean the subjects upon which they are. I don't mean the exact questions but the subject.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα αναφέρετε τη φύση των ερωτήσεων που επιθυμεί να θέσει η Σοβιετική Εισαγγελία; Εννοώ τα θέματα πάνω στα οποία αφορούν. Δεν εννοώ τις ακριβείς ερωτήσεις αλλά το θέμα.
GEN. RUDENKO: Yes, I understand. Colonel Pokrovsky, who intends to ask the questions, will report on the subject to the Tribunal.	ΓΕΝ. RUDENKO: Ναι, καταλαβαίνω. Ο συνταγματάρχης Ποκρόφσκι, ο οποίος προτίθεται να θέσει τις ερωτήσεις, θα αναφερθεί σχετικά με το θέμα στο Δικαστήριο.
COL. POKROVSKY: May I report to you, Mr. President, that the questions of interest to the Soviet Prosecution are those dealing specifically with the annihilation of millions of Soviet citizens and some details connected with that annihilation. At the request of the French Prosecution, and in order to clarify the contents I would also like to ask two or three questions connected with the documents which in due course were submitted as Document F-709(a) to the Tribunal by the French Prosecution. This is really all there is; however, these questions do have great importance for us.	COL. POKROVSKY: Επιτρέψτε μου να σας αναφέρω, κ. Πρόεδρε, ότι τα ερωτήματα που ενδιαφέρουν τη Σοβιετική Εισαγγελία είναι εκείνα που αφορούν συγκεκριμένα την εξόντωση εκατομμυρίων Σοβιετικών πολιτών και ορισμένες λεπτομέρειες που συνδέονται με αυτή την εξόντωση. Κατόπιν αιτήματος της Γαλλικής Εισαγγελίας, και προκειμένου να αποσαφηνιστεί το περιεχόμενο, θα ήθελα επίσης να θέσω δύο ή τρεις ερωτήσεις που σχετίζονται με τα έγγραφα τα οποία εν ευθέτω χρόνω υποβλήθηκαν ως έγγραφο F-709(α) στο Δικαστήριο από τη Γαλλική Εισαγγελία. Αυτό είναι πραγματικά το μόνο που υπάρχει- ωστόσο, οι ερωτήσεις αυτές έχουν μεγάλη σημασία για εμάς.
THE PRESIDENT: Colonel Pokrovsky, the Tribunal, as has just been stated, made the rule, with the assent of the Prosecutors,	

that in the case of the witnesses there should be one cross-examination. There is nothing in the Charter which expressly gives to the Prosecution the right for each prosecutor to cross-examine and there is, on the other hand, Article 18 which directs the Tribunal to take strict measures to prevent any action which will cause unreasonable delay, and, in the opinion of the Tribunal in the present case, the subject has been fully covered and the Tribunal therefore think it right to adhere to the rules which they have laid down in this case. They will therefore not hear any further cross-examination. Do you wish to re-examine, Dr. Kauffmann? DR. KAUFFMANN: I will be very brief. Witness, in the affidavit which was just read, you said under Point 2 that "at least an additional half million died through starvation and disease." I ask you, when did this take place? Was it towards the end of the war or was this fact observed by you already at an earlier period? HOESS: No, it all goes back to the last years of the war, that is beginning with the end of 1942. DR. KAUFFMANN: Under Point 3, do you still have the affidavit before you? HOESS: No. DR.KAUFFMANN: May I ask that it be given to the witness again? [The document was returned to the witness.] Under Point 3, at the end you state that orders for protective custody, commitments, punishments, and special executions were signed by Kaltenbrunner or Máller, Chief of the Gestapo,	Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνταγματάρχα Pokrovsky, το Δικαστήριο, όπως μόλις αναφέρθηκε, έθεσε τον κανόνα, με τη σύμφωνη γνώμη των Εισαγγελέων, ότι στην περίπτωση των μαρτύρων θα πρέπει να υπάρχει μία αντεξέταση. Δεν υπάρχει τίποτε στον Χάρτη που να δίνει ρητά στην Κατηγορούσα Αρχή το δικαίωμα για κάθε Εισαγγελέα να εξετάζει αντεξεταστικά και υπάρχει, από την άλλη πλευρά, το άρθρο 18 που ορίζει το Δικαστήριο να λαμβάνει αυστηρά μέτρα για να αποτρέψει κάθε ενέργεια που θα προκαλέσει αδικαιολόγητη καθυστέρηση και, κατά τη γνώμη του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση, το θέμα έχει καλυφθεί πλήρως και το Δικαστήριο θεωρεί επομένως σωστό να τηρήσει τους κανόνες που έχει θέσει στην παρούσα υπόθεση. Ως εκ τούτου, δεν θα ακούσουν περαιτέρω αντεξέταση. Επιθυμείτε να επανεξετάσετε, Δρ. Kauffmann; DR. KAUFFMANN: Θα είμαι πολύ σύντομος. Μάρτυρα, στην ένορκη βεβαίωση που μόλις διαβάστηκε, είπατε στο σημείο 2 ότι "τουλάχιστον μισό εκατομμύριο επιπλέον πέθαναν από πείνα και ασθένειες". Σας ρωτώ, πότε συνέβη αυτό; Ήταν προς το τέλος του πολέμου ή το γεγονός αυτό παρατηρήθηκε από εσάς ήδη σε προγενέστερη περίοδο; HOESS: Όχι, όλα ανάγονται στα τελευταία χρόνια του πολέμου, δηλαδή από τα τέλη του 1942. DR. KAUFFMANN: Στο σημείο 3, έχετε ακόμα την ένορκη βεβαίωση μπροστά σας; HOESS: Όχι. Δρ. KAUFFMANN: Μπορώ να ζητήσω να δοθεί ξανά στον μάρτυρα; [Το έγγραφο επιστράφηκε στον μάρτυρα.] Στο σημείο 3, στο τέλος αναφέρετε ότι οι εντολές για προστατευτική κράτηση, δεσμεύσεις, τιμωρίες και ειδικές

as Kaltenbrunner's deputy. Thus, do you wish to contradict what you stated previously?	εκτελέσεις υπογράφονταν από τον Kaltenbrunner ή τον Máller, αρχηγό της Γκεστάπο, ως αναπληρωτή του Kaltenbrunner. Συνεπώς, επιθυμείτε να αντικρούσετε τα όσα δηλώσατε προηγουμένως;
HOESS: No, this only completes what I said over and again. I read only a few decrees signed by Kaltenbrunner; most of them were signed by Máller.	HOESS: Όχι, αυτό απλώς συμπληρώνει αυτό που είπα ξανά και ξανά. Διάβασα μόνο μερικά διατάγματα που υπέγραψε ο Kaltenbrunner- τα περισσότερα υπογράφηκαν από τον Máller.
DR. KAUFFMANN: Under Point 4, at the end, you state: "All mass executions through gassing took place under the direct order, supervision, and responsibility of RSHA. I received all orders for carrying out these mass executions directly from RSHA." According to the statements which you previously made to the Tribunal, this entire action came to you directly from Himmler through Eichmann, who had been personally delegated. Do you maintain that now as before?	DR. KAUFFMANN: Στο σημείο 4, στο τέλος, αναφέρετε: "Όλες οι μαζικές εκτελέσεις μέσω αερίων πραγματοποιήθηκαν υπό την άμεση εντολή, εποπτεία και ευθύνη της RSHA. Έλαβα όλες τις εντολές για την εκτέλεση αυτών των μαζικών εκτελέσεων απευθείας από την RSHA". Σύμφωνα με τις δηλώσεις που κάνατε προηγουμένως στο Δικαστήριο, όλη αυτή η δράση σας ήρθε απευθείας από τον Χίμλερ μέσω του Άιχμαν, ο οποίος είχε εξουσιοδοτηθεί προσωπικά. Ισχυρίζεστε ότι αυτό ισχύει και τώρα;
HOESS: Yes.	HOESS: Ναι.
DR.KAUFFMANN: With this last sentence under Point 4, do you wish to contradict what you testified before?	Δρ. KAUFFMANN: Με αυτή την τελευταία πρόταση στο σημείο 4, επιθυμείτε να αντικρούσετε όσα καταθέσατε προηγουμένως;
HOESS: No. I always, mean regarding mass executions, Obersturmbannfáhrer Eichmann in connection with the RSHA.	HOESS: Όχι. Πάντα, εννοώ όσον αφορά τις μαζικές εκτελέσεις, τον Obersturmbannfáhrer Eichmann σε σχέση με το RSHA.
DR. KAUFFMANN: Under Point 7, at the end, you state--I am not going to read it--you were saying that even though exterminations took place secretly, the population in the surrounding area noticed something of the extermination of people. Did not, at an earlier period of time--that is, before the beginning of this special extermination action--something of this nature take place to remove people who had died in a normal manner in Auschwitz?	DR. KAUFFMANN: Στο σημείο 7, στο τέλος, αναφέρετε -δεν θα το διαβάσω- λέγατε ότι παρόλο που οι εξοντώσεις γίνονταν κρυφά, ο πληθυσμός της γύρω περιοχής αντιλαμβανόταν κάτι από την εξόντωση ανθρώπων. Μήπως, σε μια προηγούμενη χρονική περίοδο -δηλαδή, πριν από την έναρξη αυτής της ειδικής δράσης εξόντωσης- δεν έγινε κάτι τέτοιο για την απομάκρυνση των ανθρώπων που είχαν πεθάνει κανονικά στο Άουσβιτς;

HOESS: Yes, when the crematoria had not yet been built we burned in large pits a large part of those who had died and who could not be cremated in the provisional crematoria of the camp; a large number--I do not recall the figure anymore--were placed in mass graves and later also cremated in these graves. That was before the mass executions of Jews began. DR. KAUFFMANN: Would you agree with me if I were to say that from the described facts alone, one could not conclusively 'prove that this was concerned with the extermination of Jews? HOESS: No, this could in no way be concluded from that. The population . . . THE PRESIDENT: What was your question about? DR. KAUFFMANN: My question was whether one could assume from the established facts at the end of Paragraph 7 that this concerned the so-called extermination of Jews. I tied this question to the previous answer of the witness. It is my last question. THE PRESIDENT: The last sentence of Paragraph 7 is with reference to the foul and nauseating stench. What is your question about that? DR. KAUFFMANN: Whether the population could gather from these things that an extermination of Jews was taking place. THE PRESIDENT: That really is too obvious a question, isn't it? They could not possibly know who it was being exterminated. DR. KAUFFMANN: That is enough for me. I have no further	HOESS: Ναι, όταν τα κρεματόρια δεν είχαν ακόμη κατασκευαστεί, κάψαμε σε μεγάλους λάκκους ένα μεγάλο μέρος όσων είχαν πεθάνει και δεν μπορούσαν να αποτεφρωθούν στα προσωρινά κρεματόρια του στρατοπέδου.Ένας μεγάλος αριθμός -δεν θυμάμαι πια τον αριθμό- τοποθετήθηκε σε ομαδικούς τάφους και αργότερα αποτεφρώθηκε επίσης σε αυτούς τους τάφους. Αυτό ήταν πριν αρχίσουν οι μαζικές εκτελέσεις των Εβραίων. DR. KAUFFMANN: Θα συμφωνούσατε μαζί μου αν έλεγα ότι από τα περιγραφόμενα γεγονότα και μόνο, δεν θα μπορούσε κανείς να αποδείξει πειστικά ότι επρόκειτο για την εξόντωση των Εβραίων; HOESS: Όχι, αυτό δεν μπορεί να συναχθεί με κανένα τρόπο από αυτό. Ο πληθυσμός... THE PRESIDENT: Ποιά ήταν η ερώτησή σας; DR. KAUFFMANN: Η ερώτησή μου ήταν αν θα μπορούσε κανείς να υποθέσει από τα διαπιστωμένα γεγονότα στο τέλος της παραγράφου 7 ότι αυτό αφορούσε τη λεγόμενη εξόντωση των Εβραίων. Συνέδεσα την ερώτηση αυτή με την προηγούμενη απάντηση του μάρτυρα. Είναι η τελευταία μου ερώτηση. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η τελευταία πρόταση της παραγράφου 7 αναφέρεται στην άσχημη και αηδιαστική δυσοσμία. Ποια είναι η ερώτησή σας σχετικά με αυτό; DR. KAUFFMANN: Εάν ο πληθυσμός μπορούσε να συμπεράνει από αυτά τα πράγματα ότι γινόταν εξόντωση των Εβραίων. Αυτή η ερώτηση είναι πολύ προφανής, έτσι δεν είναι; Δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζουν ποιοι εξοντώνονταν. DR. KAUFFMANN: Αυτό είναι αρκετό για μένα. Δεν έχω άλλες

questions.	ερωτήσεις.
DR. PANNENBECKER: I ask the Tribunal's permission to ask a few supplementary questions, for during cross?examination the witness stated that the Defendant Frick had visited the concentration camps Sachsenhausen and Oranienburg in 1938. Witness, when an inspection of the concentration camp of Oranienburg took place at that time, 1937-38, was there any evidence at all of atrocities? HOESS: No. DR. PANNENBECKER: Why not? HOESS: Because there was no question of atrocities at that time. DR. PANNENBECKER: Is it correct that at that period of time the concentration camp at Oranienburg was still a model of order and that agricultural labor was the main occupation? . HOESS: Yes, that is right. However, work was mainly done in workshops, in wood-finishing workshops. DR. PANNENBECKER: Can you give me any details as to what was shown at that time at such an official visit? HOESS: Yes. The visiting party was shown through the prisoners' camp proper, inspected the quarters, the kitchen, the	DR. PANNENBECKER: Ζητώ την άδεια του Δικαστηρίου να κάνω μερικές συμπληρωματικές ερωτήσεις, διότι κατά τη διάρκεια της αντεξέτασης ο μάρτυρας δήλωσε ότι ο κατηγορούμενος Frick είχε επισκεφθεί τα στρατόπεδα συγκέντρωσης Sachsenhausen και Oranienburg το 1938. Μάρτυρα, όταν πραγματοποιήθηκε επιθεώρηση του στρατοπέδου συγκέντρωσης του Oranienburg εκείνη την εποχή, το 1937-38, υπήρχαν καθόλου ενδείξεις για φρικαλεότητες; HOESS: Όχι. DR. PANNENBECKER: Γιατί όχι; HOESS: Επειδή δεν υπήρχε κανένα ζήτημα θηριωδιών εκείνη την εποχή. DR. PANNENBECKER: Είναι σωστό ότι εκείνη την περίοδο το στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Oranienburg αποτελούσε ακόμη υπόδειγμα τάξης και ότι η γεωργική εργασία ήταν η κύρια απασχόληση; . HOESS: Ναι, αυτό είναι σωστό. Ωστόσο, η εργασία γινόταν κυρίως σε εργαστήρια, σε εργαστήρια επεξεργασίας ξύλου. Ο ΔΡ. PANNENBECKER: Μπορείτε να μου δώσετε λεπτομέρειες σχετικά με το τι παρουσιάστηκε εκείνη την εποχή σε μια τέτοια επίσημη επίσκεψη; HOESS: Ναι. Η ομάδα επίσκεψης ξεναγήθηκε στο στρατόπεδο των κρατουμένων, επιθεώρησε τα καταλύματα, την κουζίνα, το

hospital, and then all the administrative buildings; above all the workshops, where the inmates were employed.	νοσοκομείο, και στη συνέχεια όλα τα διοικητικά κτίρια- πάνω απ' όλα τα εργαστήρια, όπου απασχολούνταν οι κρατούμενοι.
DR. PANNENBECKER: At that time were the quarters and the hospitals already overcrowded?	DR. PANNENBECKER: Εκείνη την εποχή τα καταλύματα και τα νοσοκομεία ήταν ήδη υπερπλήρη;
HOESS: No, at that time they were normally filled.	HOESS: Όχι, εκείνη την εποχή ήταν κανονικά γεμάτα.
DR. PANNENBECKER: How did these quarters look?	Ο ΔΡ. PANNENBECKER: Πώς ήταν αυτά τα διαμερίσματα;
HOESS: At that period of time, living quarters looked the same as the barracks of a training ground. The internees still had bedclothing and all necessary hygienic facilities. Everything was yet in the best of order.	HOESS: Εκείνη την περίοδο, τα διαμερίσματα διαβίωσης έμοιαζαν με τους στρατώνες ενός εκπαιδευτικού πεδίου. Οι κρατούμενοι εξακολουθούσαν να διαθέτουν κλινοσκεπάσματα και όλες τις απαραίτητες εγκαταστάσεις υγιεινής. Όλα ήταν ακόμα στην καλύτερη δυνατή κατάσταση.
DR. PANNENBECKER: That is all. I have no further questions.	Ο ΔΡ. PANNENBECKER: Αυτό είναι όλο. Δεν έχω άλλες ερωτήσεις.
THE TRIBUNAL (Mr. Francis Biddle, Member for the United States): Witness, what was the greatest number of labor camps existing at any one time?	ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (κ. Francis Biddle, μέλος για τις Ηνωμένες Πολιτείες): Μάρτυρα, ποιος ήταν ο μεγαλύτερος αριθμός στρατοπέδων εργασίας που υπήρχαν κάθε φορά;
HOESS: I cannot give the exact figure but in my estimation there were approximately 900.	HOESS: Δεν μπορώ να δώσω τον ακριβή αριθμό, αλλά κατά την εκτίμησή μου υπήρχαν περίπου 900.
THE TRIBUNAL (Mr. Biddle): What was the population of these 900?	ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (κ. Biddle): Ποιος ήταν ο πληθυσμός αυτών των 900;
HOESS: I am not able to say that either; the population varied. There were camps with 100 internees and camps with 10,000 internees. Therefore, I cannot give any figure of the total number of people who were in these labor camps.	HOESS: Ούτε εγώ μπορώ να το πω αυτό- ο πληθυσμός ποικίλλει. Υπήρχαν στρατόπεδα με 100 κρατούμενους και στρατόπεδα με 10.000 κρατούμενους. Επομένως, δεν μπορώ να δώσω κανένα στοιχείο για τον συνολικό αριθμό των ανθρώπων που βρίσκονταν σε αυτά τα στρατόπεδα εργασίας.
THE TRIBUNAL (Mr. Biddle): Under whose administration were	ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (κ. Biddle): Κάτω από ποιανού τη διοίκηση ήταν

the labor camps? under what offices? HOESS: These labor camps, as far as the guarding, direction, and clothing were concerned, were under the control of the Economic and Administration Main Office. All matters dealing with labor output and the supplying of food were attended to by the armament industries which employed these internees. THE TRIBUNAL (Mr. Biddle): And at the end of the war were the conditions in those labor camps similar to those existing in the concentration camps as you described them before? HOESS: Yes. Since there no longer was any possibility of bringing ill internees to the main camps, there was much overcrowding in these labor camps and the death rate very high. THE PRESIDENT: The witness can retire. [The witness left the stand.]	τα στρατόπεδα εργασίας; Κάτω από ποια γραφεία; HOESS: Αυτά τα στρατόπεδα εργασίας, όσον αφορά τη φύλαξη, τη διεύθυνση και το ρουχισμό, ήταν υπό τον έλεγχο της Κεντρικής Υπηρεσίας Οικονομίας και Διοίκησης. Όλα τα θέματα που αφορούσαν την παραγωγή εργασίας και την προμήθεια τροφής επιμελούνταν οι βιομηχανίες οπλισμού που απασχολούσαν αυτούς τους εσωτερικούς κρατούμενους. ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (κ. Biddle): Και στο τέλος του πολέμου οι συνθήκες σε αυτά τα στρατόπεδα εργασίας ήταν παρόμοιες με αυτές που υπήρχαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως τις περιγράψατε προηγουμένως; HOESS: Ναι. Δεδομένου ότι δεν υπήρχε πλέον η δυνατότητα να μεταφερθούν οι άρρωστοι εσωτερικοί στα κύρια στρατόπεδα, υπήρχε μεγάλος υπερπληθυσμός σε αυτά τα στρατόπεδα εργασίας και το ποσοστό θανάτων πολύ υψηλό. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο μάρτυρας μπορεί να αποσυρθεί. [Ο μάρτυρας αποχωρεί από το βήμα.]